

ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองแสนสุข
จังหวัดสมุทรปราการ

สารนิพนธ์
ของ
วรรณชนก รอดอยู่

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2541

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. 51000

สารนิพนธ์
เรื่อง

ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองแสนสุข
จังหวัดสมุทรปราการ

ของ
นางสาววรรณชนก รอดหยู่

ได้รับอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก จิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์ณี)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรจิตวิทยาการศึกษา

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร นัตริศกุล)

หัวหน้าภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา

วันที่ 12 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2541

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์ณี)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กรีทอง)

..... กรรมการ

(อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภะ)

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธุ์มณี ประธานควบคุมสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กริทอง และอาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด ข้อเสนอแนะ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำวิจัย ตลอดจน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจคุณภาพเครื่องมือในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตากรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณาจารย์โรงเรียนคลองสำโรง จังหวัดสมุทรปราการเป็นอย่างสูง ที่อำนวยความสะดวกในการทดลองหาคุณภาพเครื่องมือ และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษาปีที่ 2541 ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการทดลองเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ และคณาจารย์โรงเรียนคลองแสนสุข จังหวัดสมุทรปราการเป็นอย่างสูง ที่อำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือในการทดลองเป็นอย่างดี และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการทดลองเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ เพื่อนวิชาเอกจิตวิทยาการศึกษาทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ และให้กำลังใจในการทำวิจัย จนสำเร็จ

ความดีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่ คุณพ่อ คุณแม่ อาจารย์ทุกท่าน ผู้ซึ่งกรุณาอบรมสั่งสอน และเป็นแม่แบบแห่งความดีทั้งปวง ที่ผู้วิจัย รัก เคารพ และศรัทธาอย่างยิ่ง

วรรณชนก รอดอยู่

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ.....	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ.....	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านในระดับประถมศึกษา.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านในระดับประถมศึกษา.....	25
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	28
ประชากร.....	28
กลุ่มตัวอย่าง.....	28
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	28
แบบแผนการทดลอง.....	31
การดำเนินการทดลอง.....	31
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล.....	34
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	34
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	38
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	38
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	38
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	38
การดำเนินการทดลอง.....	39

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	40
อภิปรายผล.....	40
ข้อเสนอแนะ.....	43
บรรณานุกรม.....	44
ภาคผนวก.....	49
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	127

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง.....	31
2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ.....	35
3 เปรียบเทียบผลต่างของความสามารถในการอ่านภาษาไทยก่อนและ หลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม.....	36
4 ตารางแสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน กลุ่มทดลอง.....	120
5 ตารางแสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน กลุ่มควบคุม.....	121
6 ตารางแสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ ความสามารถในการอ่านภาษาไทย.....	123

บัญชีภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
1 องค์ประกอบของการเรียนรู้ด้วยการสังเกตตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ของแบนดูรา.....	10
2 แสดงการเปลี่ยนแปลงของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยของ นักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง และหลัง การทดลอง.....	37

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษา เป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะเป็นทั้งมวลประสบการณ์ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ที่สำคัญที่สุด และเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่า มนุษย์ประเสริฐกว่าสัตว์ ภาษาไทย นับว่าเป็นภาษาที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับคนไทยทุกคน เพราะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นภาษาประจำชาติ เป็นความมั่นคงของชาติ และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้ ซึ่งเป็นเครื่องมือสื่อความหมายที่คนไทยทุกคนต้องใช้ไปตลอดชีวิต และยังเป็นเครื่องผูกพันคนไทยให้รู้สึกเป็นพวกเดียวกันได้อย่างแน่นแฟ้น คนไทยทุกคนจึงจำเป็นต้องรู้จักใช้ภาษาไทยให้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกทั้งต้องรักษาดูแล เอาใจใส่ และพัฒนาภาษาไทยให้ดำรงอยู่คู่กับความเป็นเอกราชของชาติไทยตลอดไป ด้วยเหตุดังกล่าว หลักสูตรประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ จึงมุ่งให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยได้อย่างมีความสุขตามควรแก่สภาพ

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ และจำเป็นมากในการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบันยิ่งมากกว่าทุกสมัยที่ผ่านมา เพราะวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงก้าวหน้าอย่างรวดเร็วจนสภาพของสังคมได้กลายเป็นสังคมข่าวสาร ดังนั้นทุกคนจำเป็นต้องมีทักษะในการอ่าน สำหรับการเรียนในชั้นประถมศึกษาชั้นนั้น การอ่านเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้ เพราะการเรียนวิชาต่าง ๆ ทุกระดับต้องอาศัยความสามารถทางการอ่านทั้งสิ้น ซึ่งมีผลให้ทักษะด้านการฟัง การพูด และการเขียนดีขึ้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่น ๆ ดีตามไปด้วย แม้ว่าการอ่านมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาดังกล่าว แต่ในทางปฏิบัติ การอ่านของนักเรียนมีปัญหาหลายประการ เช่น ปัญหาจากตัวเด็ก ปัญหาจากตัวครู และปัญหาจากสื่อมวลชน (คำนี้ วิสัยจร และคนอื่น ๆ. 2523 : 147)

จากปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว พบว่าปัญหาจากตัวเด็กเป็นปัญหาสำคัญยิ่งโดยเฉพาะปัญหาด้านการอ่าน และการออกเสียง เช่น การออกเสียง ร ล ไม่ชัดเจน การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ไม่ชัดเจน เป็นต้น ซึ่งปัญหาการอ่านออกเสียง ร ล นั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานกระแสพระราชดำริ ในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2505 : 25) ไว้ว่า “ การที่ตัว ร - เรือ และ ล - ลิง ซึ่งใช้กันสับสนอลหม่านจนในที่สุดไม่ใช้กันเลย ก็เป็นความวิบัติอีกอย่างหนึ่ง ” ซึ่ง บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2512 : 42 - 59) แสดงความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า “ ภาษาไทยกำลังสูญเสียพยัญชนะ

ไปจากภาษา คือ เสียง ร มีน้อยคนที่ใช้ ร เป็นเสียงที่ใช้ตามปกติในเวลาพูด จะใช้เมื่อระวังเป็นพิเศษ” และจากงานวิจัยของ เพ็ญแข สุภิกิตย์ (2526 : 73) พบว่า ปัญหาในการอ่านของนักเรียนที่พบมากที่สุด คือ การออกเสียง ร ล ไม่ชัดถึงร้อยละ 97.33 ส่วนปัญหาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจนนั้น พยุง ญาณโกมุท (2510 : 624 - 626) กล่าวว่า เกิดจากสาเหตุหลายประการ ได้แก่ การเลียนแบบที่ผิด ๆ เด็กเลียนแบบผู้ใหญ่ที่พูดหรืออ่านไม่ถูกต้อง อวัยวะการออกเสียง บกพร่อง เช่น ริมฝีปาก ลิ้น ฟัน เป็นต้น ดังนั้นปัญหาการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำไม่ชัดเจน จึงเป็นปัญหาสำคัญที่ควรจะได้รับการแก้ไข

จากการที่ผู้วิจัยสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองแสนสุข ในปีการศึกษา 2540 ได้มีการสำรวจเบื้องต้นด้วยการสังเกตตลอดปีการศึกษา และทดสอบการอ่านออกเสียงในการสอบภาคปฏิบัติ ประจำภาคเรียนที่ 2 ของทางโรงเรียน ระหว่างวันที่ 2 - 13 มีนาคม พ.ศ. 2541 ผลการทดสอบนักเรียนจำนวน 112 คน พบว่านักเรียนอ่านคำที่ออกเสียง ร ล ไม่ชัดเจน ร้อยละ 93.00 และอ่านคำควบกล้ำไม่ชัดเจนร้อยละ 88.61 เนื่องจากสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนอ่านคำที่ออกเสียง ร ล และอ่านคำควบกล้ำไม่ชัดเจน เกิดจากการเลียนแบบจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น พ่อ แม่ สื่อมวลชน กลุ่มเพื่อน หรือครู ที่ออกเสียงไม่ถูกต้อง ซึ่งตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) ของเบนดুরา (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2539 : 50 ; อ้างอิงมาจาก Bandura. 1977) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) ว่า “การเรียนรู้ส่วนใหญ่ของคนเรานั้นเกิดขึ้นจากการสังเกต ตัวแบบ ในการเรียนรู้ผ่านตัวแบบนี้ ตัวแบบเพียงคนเดียวสามารถที่จะถ่ายทอดทั้งความคิด และการแสดงออกได้พร้อม ๆ กัน” ซึ่งในการเรียนการสอนระดับประถมศึกษา ครูเป็นแม่แบบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ความคิด และทักษะต่าง ๆ โดยเฉพาะการเรียนรู้ด้านทักษะทางภาษา ครูเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ซึ่ง วรณิ โสมประยูร (2537 : 67) กล่าวว่า.....

..... ครูหรือผู้สอน เป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาให้กับนักเรียน เพราะนักเรียนจะเรียนรู้ และเลียนแบบจากครูตลอดเวลา ถ้าครูท่านใดที่นักเรียนรัก และศรัทธามาก นักเรียนก็มักจะจดจำสิ่งที่ครูสอน และเลียนแบบสิ่งที่ครูประพฤติมากไปด้วย ดังนั้น บุคลิกลักษณะ และบทบาทของครูจึงมีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาในด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเป็นอันมาก.....

จากการสังเกต และประสบการณ์ของผู้วิจัยเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งกับคำกล่าวข้างต้น เพราะผู้วิจัยได้รับการสอน ฝึกฝน จากครูที่มีทักษะการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง จึงทำให้ผู้วิจัยมีทักษะการ

อ่านออกเสียงที่ถูกต้อง และเมื่อผู้วิจัยถ่ายทอดประสบการณ์ที่ถูกต้องเหล่านี้ให้กับนักเรียน ทำให้นักเรียนพูดและอ่านออกเสียงได้ถูกต้องในระดับที่น่าพอใจ และจากผลการศึกษาวิจัยของกษมา จันทรแต่งผล (2535 ; 66) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้เทคนิคแม่แบบกับชุดพัฒนาความชำนาญเพี้ยนที่มีต่อความชำนาญเพี้ยนในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช ลังกาด กรุงเทพมหานคร จำนวน 16 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบเรื่องความชำนาญเพี้ยนในการเรียน มีความชำนาญเพี้ยนในการเรียนเพิ่มขึ้นกว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดพัฒนาความชำนาญเพี้ยนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วน เตือนใจ รงค์โสภณ (2537 : 74) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อสุขภาพส่วนบุคคลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคำปิล อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 24 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงเป็นกลุ่ม และกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงเป็นรายบุคคล มีคะแนนสุขภาพส่วนบุคคลสูงขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเสาวคนธ์ ศรีพุทธศิลป์ (2537 : 63) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านราษฎร์ดำเนิน อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 20 คน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงแบบต่อเนื่อง และแบบเว้นระยะ มีคะแนนการอ่านคำควบกล้ำสูงกว่ากลุ่มทดลองที่ใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงแบบต่อเนื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสาร และงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ชี้ให้เห็นว่าเทคนิคแม่แบบสามารถพัฒนาความชำนาญเพี้ยนในการเรียน สุขภาพส่วนบุคคล และการอ่านคำควบกล้ำได้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองแสนสุข จังหวัดสมุทรปราการ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนก่อน และหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีขึ้นหลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
2. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อครูและผู้เกี่ยวข้องกับนักเรียนได้แก่ ผู้ปกครองที่มีความชำนาญในการใช้เทคนิคแม่แบบในการนำการใช้เทคนิคแม่แบบไปพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนคลองแสนสุข จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา จำนวน 22 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนคลองแสนสุข จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลง จำนวน 22 คน ซึ่งผู้วิจัยขอความร่วมมือทุกคนในการเข้าร่วมการทดลอง แล้วสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 14 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เทคนิคแม่แบบ
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้เทคนิคแม่แบบ หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่จะอ่านคำที่ออกเสียง ร ล ได้ถูกต้อง โดยการให้นักเรียนฟัง สังเกต และเลียนแบบการอ่านคำที่ออกเสียง ร ล จากแม่แบบ แม่แบบจะอ่านคำที่ออกเสียง ร ล จากคำที่ง่ายไปหาคำที่ยาก ให้นักเรียน

ออกเสียงตาม เมื่อนักเรียนอ่านคำที่ออกเสียง ร ล ถูกต้อง ชัดเจน ก็จะได้รับเสริมแรง และไม่
ให้การเสริมแรงเมื่อนักเรียนอ่านไม่ถูกต้อง การใช้เทคนิคแม่แบบมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามเกี่ยวกับการพูด หรืออ่านคำที่ออกเสียง
ร ล ในแต่ละครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอตัวแบบ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้วิจัยเสนอแม่แบบโดยเปิดเทปบันทึกเสียงการอ่านคำที่ออกเสียง
ร ล หรือคำควบกล้ำที่ถูกต้องให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านตามเทปบันทึกเสียงพร้อมกัน
ทุกคน เมื่ออ่านครบทุกคำแล้วให้นักเรียนอ่านคำที่ออกเสียง ร ล ตามผู้วิจัยใหม่ โดยอ่านครั้ง
ละ 1 คน จนครบทุกคน

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล หรือคำควบกล้ำที่
ระบุไว้ในข้อ 2.1 อีกครั้งหนึ่ง ถ้านักเรียนคนใดอ่านคำใดไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านคำที่
ออกเสียง ร ล ใหม่โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ ถ้าอ่านได้ถูกต้องจะได้รับคำชมเชย ยิ้ม หรือ
กล่าวให้กำลังใจ

2.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเรื่องอีกชุดหนึ่งที่มีคำที่ออกเสียง ร ล
ชุดเดิม แล้วผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง และให้รางวัลนักเรียนที่อ่านถูกต้อง ชัดเจน เช่น ดิน
สอ สมุด หรือขนมที่เรียนต้องการ โดยมอบรางวัลหน้าห้องเรียนให้เพื่อน ๆ ปรบมือ แสดงการ
ยอมรับพร้อมกล่าวคำชื่นชม

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนอภิปรายแสดงความคิดเห็นว่าถ้าจะ
อ่านคำที่ออกเสียง ร ล ให้ถูกต้องชัดเจนจะทำอย่างไรได้บ้าง ผู้วิจัยสรุป และให้นักเรียนที่ยัง
อ่านไม่ถูกต้องชัดเจนไป ฝึกอ่านต่อเป็นกรบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้องชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน
ทบทวน ให้คล่องแคล่วมากขึ้น

วิธีนี้ใช้กับกลุ่มทดลอง

2. ความสามารถในการอ่านภาษาไทย หมายถึง แสดงออกของนักเรียนที่อ่านคำที่ออก
เสียง ร ล และคำควบกล้ำได้ถูกต้อง ชัดเจน ตามหลักเกณฑ์การอ่านภาษาไทย ดังนี้

2.1 คำที่ออกเสียง ร ล หมายถึง คำที่มีพยัญชนะต้น ร - เรือ หรือ ล - ลิง คำที่
มีพยัญชนะต้น ร - เรือ เช่น คำว่า รัก โรค รา ส่วนคำที่มีพยัญชนะต้น ล - ลิง เช่น คำว่า ลัก โลก
ลา เป็นต้น

2.2 คำควบกล้ำ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะต้นเขียนควบกับพยัญชนะ ร - เรือ
ล - ลิง หรือ ว - แหวน ที่ออกเสียงเป็นคำควบแท้ คำที่มีพยัญชนะต้นเขียนควบกับพยัญชนะ
ร - เรือ เช่นคำว่า กราย ปราบ ส่วนคำที่มีพยัญชนะต้นเขียนควบกับพยัญชนะ ล - ลิง เช่นคำ
ว่า กลาย ปลาบ คำที่มีพยัญชนะต้นเขียนควบกับ ว - แหวน เช่น คำว่า ความ ไกว
 เป็นต้น

ทั้งคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำเป็นคำที่นำมาจากหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษา ชั้นปีที่ 2 เล่ม 1 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2537 : 1 - 135) ซึ่งคำที่ออกเสียง ร จำนวน 44 คำ คำที่ออกเสียง ล จำนวน 43 คำ และคำควบกล้ำ จำนวน 33 คำ รวมทั้งหมด 120 คำ

ในการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบการอ่านจำนวน 1 ฉบับ และนำแบบทดสอบดังกล่าวทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคลก่อน และหลัง การทดลอง

3. กลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ จำนวน 11 คน
4. กลุ่มควบคุม หมายถึง นักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ จำนวน 11 คน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็นด้าน ๆ ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคำที่ออกเสียง ร ล
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านในระดับประถมศึกษา
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านในระดับประถมศึกษา

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ

1.1.1 ความหมายของเทคนิคแม่แบบ

เทคนิคแม่แบบ หมายถึง กลวิธีในการสร้าง หรือสอนพฤติกรรมโดยให้ผู้ประสพจะเลียนแบบสังเกตพฤติกรรมแม่แบบที่เขาสนใจ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 61 ; อ้างอิงมาจาก Bandura. 1968)

1.1.2 กระบวนการเลียนแบบ

การเรียนรู้โดยการให้แม่แบบ แบนดูรา กล่าวว่า เป็นการเรียนรู้ที่ได้จากการสังเกต และผลของการให้ตัวแบบจะทำให้ผู้สังเกตเกิดพฤติกรรมใหม่ที่ไม่เคยเกิดมาก่อนจะช่วยเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือระงับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้สังเกต และจะช่วยเอื้ออำนวยให้พฤติกรรมของผู้สังเกตที่เคยเรียนรู้มาก่อนแล้วให้มีแนวโน้มจะแสดงออกมา โดยผู้เรียนจะเลียนแบบจากแม่แบบ จะทำให้ผู้สังเกตสามารถเลียนแบบพฤติกรรมของแม่แบบหรือเกิดพฤติกรรมใหม่ ๆ ได้ ทำให้ไม่ต้องลองผิดลองถูก ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่งสำหรับกระบวนการต่าง ๆ ของการเลียนแบบมี 4 กระบวนการ คือ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 29 - 32 ; อ้างอิงมาจาก Bandura. 1977)

กระบวนการที่ 1 กระบวนการดึงดูดความสนใจ (Attentional Process) เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญในการเลียนแบบ เพราะการเรียนรู้โดยการสังเกตนั้น หากผู้เรียนขาดความสนใจ การเรียนรู้ประเภทนี้ก็จะไม่เกิดขึ้น กระบวนการดึงดูดความสนใจนั้นนอกจากจะขึ้น

อยู่กับลักษณะของผู้สังเกตแล้ว ยังขึ้นกับลักษณะของกิจกรรมที่เลียนแบบ (Modeled Activity) ลักษณะของแม่แบบ ความคล้ายคลึงกัน หรือคุณสมบัติร่วมกันของแม่แบบและผู้สังเกต ฯลฯ สำหรับลักษณะของกิจกรรมที่เลียนแบบนั้น ควรจะมีกิจกรรมที่ประกอบด้วยพฤติกรรมที่ไม่สลับซับซ้อน ทั้งนี้เพราะว่า หากพฤติกรรมที่จะเลียนแบบไม่สลับซับซ้อน การเลียนแบบก็จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ตลอดทั้งจะดึงดูดความสนใจของผู้สังเกตและทำให้เกิดการเลียนแบบได้ง่ายขึ้น แต่หากว่าพฤติกรรมของแม่แบบตลอดทั้งลักษณะกิจกรรมที่จะเลียนแบบยุ่งยาก สลับซับซ้อน ก็จะก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่ผู้ประสงค์จะเลียนแบบ ในกรณีเช่นนี้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ทำการทดลอง หรือครูควรที่จะแยกแยะองค์ประกอบของพฤติกรรมหรือลักษณะของกิจกรรมที่จะเลียนแบบให้ชัดเจน และให้ดึงดูดความสนใจต่อผู้สังเกต หรือผู้ที่จะเลียนแบบ หรือควรที่จะกำหนดพฤติกรรมหรือลักษณะของกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้สังเกตได้เรียนรู้อย่างแจ่มชัดและให้เป็นที่ยึดความสนใจ เพื่อให้การเลียนแบบพฤติกรรมที่ต้องการเกิดขึ้นได้รวดเร็วขึ้น นอกจากนี้ลักษณะของแม่แบบยังมีความสำคัญที่จะดึงดูดความสนใจของผู้สังเกต หรือผู้ต้องการจะเลียนแบบ หากว่าแม่แบบนั้นเป็นแม่แบบที่สามารถแสดงพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้สังเกตสามารถเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เป็นแม่แบบที่มีชื่อเสียง มีความน่าเชื่อถือและเป็นตัวแบบที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่า เป็นตัวอย่างที่ดีและเหมาะสม ซึ่งจะทำให้ผู้เลียนแบบมั่นใจที่จะเลียนแบบแม่แบบนั้นมากยิ่งขึ้น สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ความคล้ายคลึงกันหรือมีลักษณะหรือคุณสมบัติร่วมกันระหว่างแม่แบบและผู้เลียนแบบหรือผู้สังเกต จากการศึกษาในเรื่องดังกล่าวนี้ แบนดูรา (Bandura, 1969 : 148 - 151) ชี้ให้เห็นว่า ผู้ที่สังเกตตัวแบบ หากมีลักษณะหรือมีอะไรที่คล้าย ๆ กับตัวแบบ เช่น อายุ เพศ ความสนใจ ฯลฯ ผู้ที่สังเกตแม่แบบนั้นมีแนวโน้มที่จะเลียนแบบพฤติกรรมของแม่แบบได้มากกว่าแม่แบบที่ไม่มีมีลักษณะร่วมใด ๆ กับผู้สังเกต เพื่อจะช่วยให้ดึงดูดความสนใจของผู้สังเกต และจะช่วยให้ประสิทธิภาพของการเลียนแบบด้วยวิธีการสังเกตสูงขึ้น

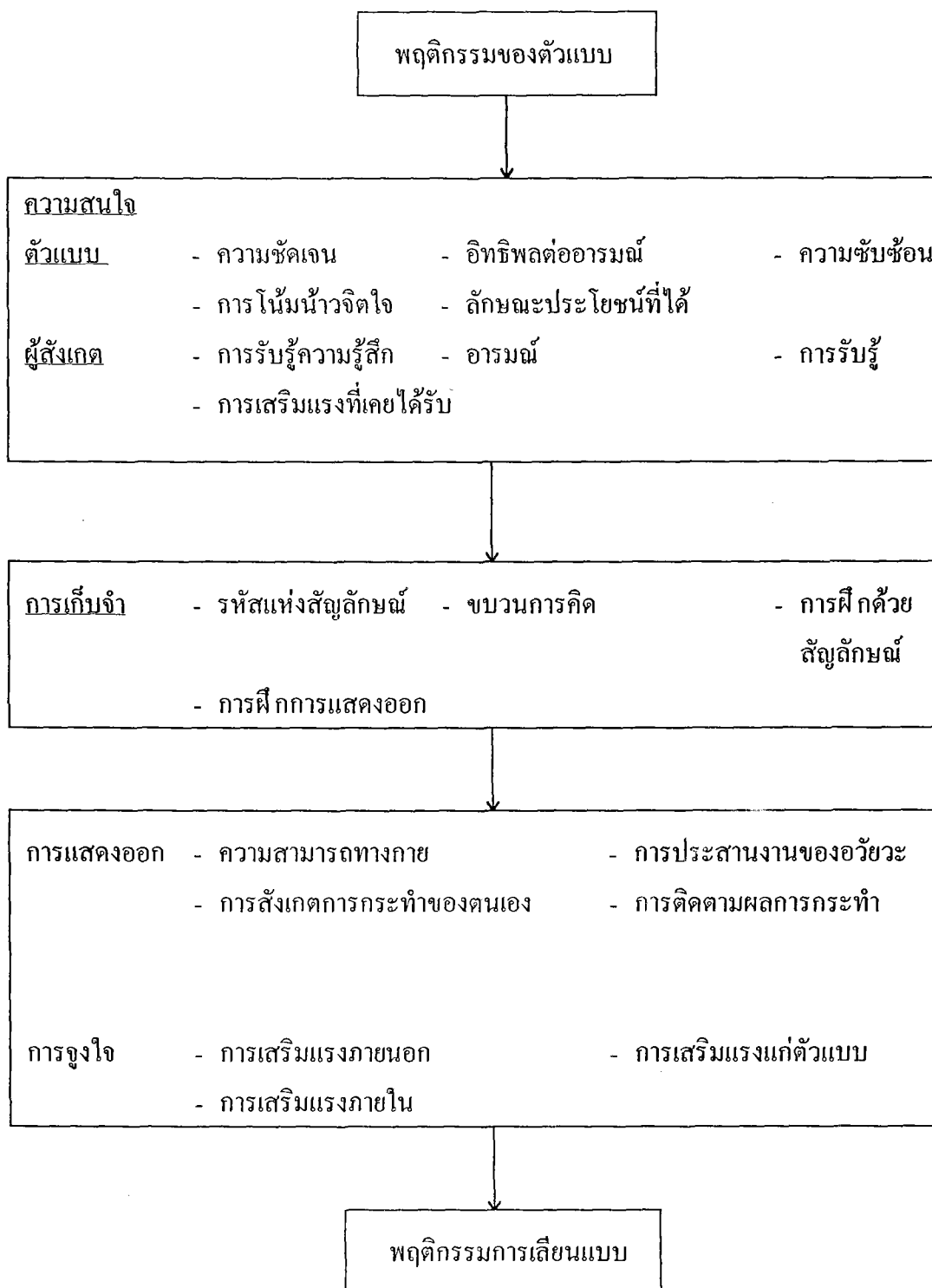
กระบวนการที่ 2 กระบวนการใส่ใจ (Retention Process) เป็นกระบวนการที่ผู้สังเกตได้ประมวลข้อมูล (Code Information) ที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของแม่แบบไว้ในความจำในรูปของสัญลักษณ์ แทนกิจกรรมที่เลียนแบบ โดยประมวลไว้ในลักษณะของภาพพจน์ (Imaginal Coding) และในลักษณะของภาษา (Verbal Coding) เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สังเกตสร้างแบบแผนของพฤติกรรมขึ้นมาใหม่หรือเกิดความคิดที่จะแสดงพฤติกรรมใหม่

กระบวนการที่ 3 กระบวนการแสดงออก (Motor Reproduction Process) เป็นกระบวนการที่ผู้สังเกตเปลี่ยนสัญลักษณ์ไว้ในรูปของความจำ จากกระบวนการคงไว้ในเป็น การกระทำ หรือการแสดงออกที่เหมาะสม โดยการใช้กลไกของความคิดเพราะฉะนั้นกระบวนการ

การแสดงออกจึงขึ้นกับระดับความคิด (Cognitive Level) ของผู้สังเกตตลอดทั้งความสลับ
ซับซ้อนของพฤติกรรม

กระบวนการที่ 4 กระบวนการจูงใจ (Motivational Process) เป็นกระบวนการ
การที่จะช่วยให้พฤติกรรมการแสดงออกของผู้สังเกตคงอยู่ต่อไป โดยการให้แรงเสริมเพราะฉะนั้น
การเรียนรู้จากการสังเกตจะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต้องใช้ร่วมกับวิธีการอื่น ๆ เช่น การเสริมแรง
การเปลี่ยนสิ่งเร้า เป็นต้น สำหรับการให้แรงเสริมนี้นี้ควรจะให้แรงเสริมแก่แม่แบบ เมื่อตัวแบบ
สามารถแสดงพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้สังเกตเรียนรู้และให้แรงเสริมกับผู้สังเกต เมื่อสามารถ
แสดงพฤติกรรมตามแม่แบบได้อย่างถูกต้อง

พฤติกรรมการเลียนแบบที่สมบูรณ์จะเกิดขึ้นได้ด้วยการจัดวางรูปแบบขององค์
ประกอบในการเรียนรู้จากแม่แบบอย่างเหมาะสมโดยกระตุ้นให้ผู้สังเกตใส่ใจกับแม่แบบอย่างจริง
จังจนสามารถจดจำและนำมาสร้างสัญลักษณ์แทนกิจกรรมที่เลียนแบบ และนำออกมาใช้ได้อย่าง
เหมาะสมในภายหลัง ดังแสดงในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 องค์ประกอบของการเรียนรู้ด้วยการสังเกตตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ แบนดูรา (Bandura. 1977 : 23)

1.1.3 อิทธิพลของแม่แบบที่มีต่อผู้สังเกต

แบบดูรา (Bandura.1977 : 41-45) สรุปถึงอิทธิพลของแม่แบบที่มีต่อผู้สังเกต ดังนี้คือ

1. การสร้างพฤติกรรมใหม่ เมื่อผู้สังเกตได้เห็นการกระทำของแม่แบบ ซึ่งเป็นการกระทำที่ผู้สังเกตไปเคยพบเห็นมาก่อน ผู้สังเกตจะรวบรวมรูปแบบของการกระทำใหม่นี้ ในรูปของสัญลักษณ์ และถ่ายทอดออกมาเป็นพฤติกรรมใหม่

2. การสร้างกฎเกณฑ์หรือหลักการใหม่ จะเกิดขึ้นในสภาพที่ผู้สังเกตเห็นการกระทำของแม่แบบในลักษณะต่าง ๆ เช่น การตัดสินใจ รูปแบบทางภาษา เป็นต้น จากนั้นผู้สังเกตจะทดสอบการกระทำตามแม่แบบลักษณะต่าง ๆ และถ้าการตอบสนองส่งผลทางบวก ผู้สังเกตจะรวบรวมรูปแบบลักษณะของแม่แบบในรูปต่าง ๆ แล้วนำมาสร้างเป็นกฎเกณฑ์ใหม่หรือหลักการใหม่

3. การสอนความคิดและพฤติกรรมสร้างสรรค์ การมีแม่แบบจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์เพราะเมื่อนุชย์เห็นแม่แบบกระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง นุชย์อาจใช้ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ประกอบการกระทำของแม่แบบมาพัฒนาเป็นความคิดหรือพฤติกรรมใหม่ขึ้นมา อย่างไรก็ตามยังมีข้อจำกัดสำหรับแม่แบบเชิงสร้างสรรค์ ถ้าแม่แบบนี้มีประสิทธิภาพไม่เพียงพอหรือผู้สังเกตมีทักษะจำกัด พฤติกรรมสร้างสรรค์จะไม่มีอิทธิพลเพียงพอต่อการกระทำตามของผู้สังเกต

4. การยับยั้งการกระทำและการลดความหวั่นเกรงที่จะกระทำการที่ได้เห็นแม่แบบถูกลงโทษ ผู้สังเกตมีแนวโน้มที่จะไม่กระทำตามแม่แบบนั้น และในทำนองเดียวกันถ้าได้เห็นแม่แบบทำพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องและถูกห้ามปรามแล้วไม่มีผลกระทบใด ๆ ตามมา ผู้สังเกตก็มีแนวโน้มที่จะกระทำตามแม่แบบ

5. การส่งเสริมการกระทำ การมีแม่แบบจะมีอิทธิพลต่อการส่งเสริมการกระทำทั้งที่เป็นทางบวกและทางลบ ถ้าผู้สังเกตได้เห็นแม่แบบแสดงพฤติกรรมหนึ่งและได้รับรางวัล ผู้สังเกตก็มีแนวโน้มที่จะกระทำตามมากขึ้น ในทำนองเดียวกันถ้าผู้สังเกตได้เห็นแม่แบบที่แสดงความก้าวร้าวและได้รับการยกย่องว่าเป็นสิ่งดี ผู้สังเกตก็มีแนวโน้มที่จะกระทำตามมากขึ้น ดังนั้นการเสนอแม่แบบในสังคมจำเป็นต้องมีความระมัดระวังอย่างยิ่ง เพราะอาจจะมีผลต่อการเพิ่มพฤติกรรมทางลบได้

6. ทางด้านอารมณ์ การมีแม่แบบนอกจากจะส่งผลต่อการกระทำแล้ว ยังมีผลต่ออารมณ์ของผู้สังเกตให้รุนแรงเพิ่มขึ้นและกระตุ้นให้เกิดอารมณ์คล้ายตามไปด้วย

7. การเอื้ออำนวยให้เกิดการกระทำตามแม่แบบ การกระทำใดที่คนให้คุณค่าและมีความชื่นชอบอยู่เสมอ การกระทำของแม่แบบนั้นก็จะทำให้ผู้สังเกตกระทำได้โดยรวดเร็วและกระทำตามได้ง่าย นอกจากนี้เมื่อคนสามารถกระทำตามแม่แบบได้เร็วจะทำให้เกิดการแพร่

ขยายจากสังคมหนึ่งได้โดยเร็วด้วย ดังจะเห็นได้ว่าการมีแม่แบบนอกจากจะทำให้ผู้สังเกตมีความเปลี่ยนแปลงภายในตนเองแล้วยังทำให้สังคมนั้น ๆ มีการเปลี่ยนแปลงอีกด้วย

1.1.3 กลวิธีในการเรียนรู้จากตัวแบบ

ในการนำทฤษฎีของเบนคูราไปใช้ เพื่อให้ผู้สังเกตเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นนั้น แบล็กแมนและซิลเบอร์แมน (Blackman and Silberman. 1975 : 57) ได้สรุปเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติดังนี้

1. กำหนดพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้สังเกตเรียนรู้
2. มีแม่แบบซึ่งแสดงพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้สังเกตเรียนรู้ที่เหมาะสม
3. ให้แรงเสริมกับแม่แบบ เมื่อแม่แบบสามารถแสดงพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้สังเกตเรียนรู้

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 61 - 69) ได้กล่าวถึงวิธีการให้ตัวแบบอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องพิจารณาองค์ประกอบต่อไปนี้

1. การคัดเลือกตัวแบบ

1.1 ตัวแบบจะต้องมีชื่อเสียง มีความน่าเชื่อถือและเป็นตัวแบบที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่าเป็นตัวอย่างที่ดี เหมาะสม และสอดคล้องกับเป้าประสงค์ ซึ่งจะทำให้ผู้เลียนแบบมั่นใจที่จะเลียนแบบตัวแบบนั้นมากยิ่งขึ้น

1.2 ตัวแบบและผู้เลียนแบบหรือผู้สังเกต ควรจะมีความคล้ายคลึงกัน หรือมีลักษณะ หรือคุณสมบัติร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้สังเกตสนใจของผู้สังเกต และจะช่วยให้อารมณ์ของการเลียนแบบสูงขึ้น เช่นอยู่ในวัยเดียวกัน เป็นเพื่อนกัน

1.3 ลักษณะของกิจกรรมที่เลียนแบบ ควรจะเป็นกิจกรรมที่ไม่สลับซับซ้อน เพราะการเลียนแบบจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ดึงดูดความสนใจของผู้สังเกตหรือผู้เลียนแบบ และจะทำให้เกิดการเลียนแบบได้ง่ายขึ้น

2. วิธีการให้ตัวแบบ

2.1 ควรจะเสนอตัวแบบควบคู่กับการเสริมแรง โดยจะต้องให้เสริมแรงแก่ตัวแบบ และให้เสริมแก่ผู้สังเกตหรือผู้เลียนแบบ เมื่อสามารถแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ได้ เช่นเดียวกับตัวแบบหรือเกิดพฤติกรรมใหม่ ๆ ได้อย่างเหมาะสม

2.2 ควรจะเสนอตัวแบบควบคู่กับสิ่งเร้าที่จำแนกความแตกต่าง โดยสิ่งเร้าที่จำแนกความแตกต่างนี้จะทำหน้าที่เป็นสัญญาณบอกให้อินทรีย์รู้ว่า ถ้าแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้รับการเสริมแรง และการเสริมแรงนี้จะช่วยให้การเลียนแบบเกิดขึ้นอย่างคงทนและมีประสิทธิภาพ

2.3 ควรจะเสนอตัวแบบควบคู่กับสิ่งเร้าที่จำแนกความแตกต่างการเสริมแรงทางบวก และการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ถูกต้อง

1.1.4 บุคคลที่เด็กเลียนแบบ

สวนา พรพัฒน์กุล (2525 : 2 - 7) กล่าวว่า บุคคลที่เด็กจะเลียนแบบนั้นจะเริ่มค้นจากคนใกล้ชิดที่สุดแล้วค่อย ๆ ห่างออกไปจากตัวเด็กตามพัฒนาการทางสังคมของเขา ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. เลียนแบบจากพ่อแม่และครู ในช่วงที่เด็กเริ่มเลียนแบบได้เด็กจะเลียนแบบบุคคลใกล้ชิดที่สุดคือพ่อแม่ ซึ่งรวมถึงผู้ปกครอง และผู้ที่เลี้ยงดูเด็กแทนพ่อแม่ เมื่อเด็กเติบโตขึ้นได้ไปโรงเรียนเวลาครึ่งหนึ่งของชีวิตในแต่ละวันอยู่กับครู ดังนั้นความสำคัญของครูในการเป็นตัวแบบจึงพอ ๆ กับพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูจึงควรเป็นตัวแบบที่ดี แต่ต้องไม่สร้างแสดงบทบาทให้แก่เด็ก

2. เลียนแบบจากตัวแบบที่เด็กชอบ จะต้องเป็นตัวแบบที่ก่อให้เกิดความพอใจแก่เด็ก อาจจะเป็นเพื่อนและบุคคลอื่น ๆ ที่แวดล้อมเขาอยู่

3. เลียนแบบจากตัวแบบที่ตรงกับความสนใจ การเลียนแบบจะเกิดขึ้นเมื่อตัวแบบนั้นตรงตามความสนใจ เด็กหญิงจะเลียนแบบแตกต่างไปจากเด็กชายเนื่องจากความสนใจแตกต่างกัน แม้ในกลุ่มเด็กหญิงหรือเด็กชายด้วยกันความสนใจก็จะแตกต่างกันไปอีก เช่น เด็กหญิงบางคนสนใจเลียนแบบการทำงานในบ้านของพ่อแม่แต่บางคนอาจจะสนใจศิลปะการแสดงต่าง ๆ ที่ตนเห็นในรายการโทรทัศน์และพยายามที่จะเลียนแบบสิ่งนั้นก็ได้

4. เลียนแบบจากผู้กล้าหาญ ไม่ว่าจะเป็นเด็กหญิงหรือเด็กชายย่อมจะมีผู้กล้าหาญที่ตนยกย่องและพอใจจะเลียนแบบตาม ตัวแบบอาจมาจากเรื่องจริงหรือไม่ก็ได้ตัวแบบของเด็กมักเป็นบุคคลที่มีอายุมากกว่า

5. เลียนแบบจากตัวละคร ซึ่งเป็นตัวละครในนิยาย ภาพยนตร์และโทรทัศน์ เป็นต้น

1.1.5 ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการให้ตัวแบบ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 69) กล่าวถึงข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการให้ตัวแบบ ดังนี้

1. ข้อดีของวิธีการให้ตัวแบบ

1.1 การให้ตัวแบบจะทำให้ความถี่ของการเกิดพฤติกรรมเป้าหมาย หรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ค่อย ๆ เกิดขึ้น ค่อย ๆ มีความถี่สูงขึ้น และจะคงทนถาวรยิ่งขึ้น เมื่อให้การเสริมแรงแก่อินทรีย์สามารถเลียนแบบหรือแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้เช่นเดียวกับตัวแบบหรือเกิดพฤติกรรมใหม่ ๆ ได้อย่างเหมาะสม

1.2 การให้ตัวแบบจะทำให้ผู้สังเกตหรือผู้เลียนแบบเกิดพฤติกรรมใหม่ที่ไม่เคยเกิดมาก่อน

1.3 การให้ตัวแบบจะช่วยเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือระงับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้สังเกตหรือผู้เลียนแบบ

1.4 การให้ตัวแบบช่วยเอื้ออำนวยให้พฤติกรรมของผู้สังเกตหรือผู้ที่จะเลียนแบบที่เคยเรียนรู้มาก่อนแล้วให้มีแนวโน้มที่จะแสดงออก

2. ข้อจำกัดของวิธีการให้ตัวแบบ

2.1 หากใช้การให้ตัวแบบอย่างเดียวในการสร้างหรือสอนพฤติกรรมใหม่ การเกิดพฤติกรรมใหม่ที่พึงประสงค์อาจจะเกิดได้ช้า ด้วยเหตุนี้ควรใช้การให้ตัวแบบควบคู่กับการเสริมแรงทางบวก การให้ข้อมูลย้อนกลับและสิ่งเร้าที่จำแนกความแตกต่างเพื่อให้พฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ต้องการจะสร้างหรือสอนนั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

2.2 การคัดเลือกตัวแบบ ตลอดจนทั้งกิจกรรมที่จะให้เลียนแบบผู้คัดเลือกแบบและกิจกรรมที่จะให้เลียนแบบจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องดังกล่าวนี้ เพราะมีฉะนั้นจะทำให้เสียเวลาในการทดลองโดยไร้ประโยชน์

สรุป การเรียนรู้โดยการให้แม่แบบ ใช้กระบวนการเรียนรู้จากการสังเกตตัวแบบ เป็นวิธีการหนึ่งในการส่งเสริมให้บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ใกล้เคียงกับพฤติกรรมของตัวแบบได้ ซึ่งทั้งนี้ต้องผ่านขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสังเกต 4 ขั้น ที่ได้รับการวางรูปแบบอย่างเหมาะสม คือ กระบวนการใส่ใจกระบวนการเก็บจำ กระบวนการกระทำและกระบวนการงูใจ ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะอาศัยทฤษฎีนี้เป็นแนวทางในการจัดกระทำกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างโดยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจตัวแบบอย่างแท้จริงโดยให้สังเกต ออกเสียงตามตัวแบบได้รวมทั้งงูใจอย่างเหมาะสมและเพียงพอที่จะทำให้ผู้สังเกตตอบสนองหรือเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบได้ในที่สุด

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

มิดลาร์สกี และคนอื่น ๆ (Midlarsky and others. 1973 : 321 - 328) ได้ศึกษาผลของแม่แบบและรางวัลที่มีต่อการฝึกพฤติกรรมเอื้อเฟื้อ โดยศึกษาเด็กหญิงเกรด 6 จำนวน 72 คน โดยให้แม่แบบ 3 ชนิด ได้แก่ แม่แบบที่เอื้อเฟื้อ แม่แบบที่เป็นกลาง และแม่แบบที่ละโมภ ผู้วิจัยได้สร้างสถานการณ์ให้ผู้ถูกทดลองเล่นเกมอย่างหนึ่ง เมื่อเล่นชนะได้รางวัลเป็นสิ่งของซึ่งมีค่าเท่ากับเงิน 4 เซนต์หลายชิ้น เมื่อผู้ถูกทดลองแสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อตามที่ครูต้องการ ผู้ทดลองก็ให้รางวัลเป็นคำพูดยกย่อง ผลการทดลองปรากฏว่าตัวแบบและรางวัลที่เป็นคำพูดยกย่องมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการปลูกฝังให้เด็กเกิดพฤติกรรมเอื้อเฟื้อ

แวน เดล พอล ไอวาทา ไอแวนลิก เพจ นีฟ และวิทนี (Van Del Pol Iwata, Ivancic, Page, Neef, and Whitney, 1981) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ การให้ตัวแบบ ในการสอนพฤติกรรมใหม่ คือทักษะในการรับประทานอาหารในภัตตาคาร โดยศึกษานักเรียน ชาย จำนวน 3 คน อายุระหว่าง 17 - 22 ปี มีระดับเชาวน์ปัญญาอยู่ระหว่าง 46 - 47 เป็นโรค ลมบ้าหมูอยู่เสมอ และมีอารมณ์แปรปรวนอยู่เสมอ โดยให้ดูตัวแบบจาก สไลด์ (Slide) และการ แสดงบทบาทสมมติ (Role. playing) ผลการทดลองพบว่า ตัวแบบและตัวเสริมแรงทางสังคมที่เป็น คำพูดยกย่องมีอิทธิพลต่อการสร้างทักษะในการรับประทานอาหารในภัตตาคาร

อีเกล ริชแมน และโคเกล (Egel, Richman, and Koegel, 1981) ได้ศึกษา เกี่ยวกับการใช้ต้นแบบที่เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียน และอยู่ในวัยเดียวกันกับผู้ที่ประสงค์จะให้เลียน แบบ โดยศึกษานักเรียนจำนวน 4 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 2 คน อายุระหว่าง 5 ขวบ ถึง 7 ขวบ 9 เดือน กำลังเรียนอยู่ในชั้นเรียนที่ต้องให้การสอนซ่อมเสริมเป็นพิเศษ ทั้ง 4 คน เป็นนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่เรียกว่า ออทิสติก (Autistic) โดยใช้วิธีทดลอง คือ วิธีหลายเส้น ฐานข้ามบุคคล ผลการทดลองพบว่า การใช้ตัวแบบที่อยู่ในวัยเดียวกัน เพศเดียวกัน อายุไล่ เลียน และ เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนเดียวกันกับผู้รับการทดลอง ตลอดทั้งการเสริมแรงแก่ตัวแบบ จะทำให้ประสิทธิภาพการเลียนแบบของพฤติกรรมที่พึงประสงค์มีประสิทธิภาพสูง อีกทั้งพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เลียนแบบนั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และแม้ในช่วงที่นำตัวแบบออกไป พฤติกรรมการตอบสนองที่พึงประสงค์ก็ยังคงเกิดขึ้นต่อไป

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์ (2524 : 52 - 53) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเมืองเลย จังหวัดเลย จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบทดสอบ วัดทัศนคติเชิงจริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์กับแม่แบบ ซึ่งเป็นสไลด์การ์ตูนประกอบเสียง 5 เรื่อง ดำเนินการให้แม่แบบแก่กลุ่มทดลอง จำนวน 5 ครั้ง ใช้เวลา 5 วันติดต่อกัน วันละ 1 ชั่วโมง ผลการทดลองปรากฏว่า กลุ่มทดลองซึ่งได้รับแม่แบบมีจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กันยา ประสงค์เจริญ (2526 : 31 - 32) ได้ศึกษาการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาวินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2524 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้คือตัวแบบวัดทัศนคติความมีวินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบและ “แม่แบบ” ซึ่งเป็นนิทานประกอบหุ่น 7 เรื่อง โดยให้กลุ่มทดลองชมแม่แบบจากการแสดงหุ่นตามบทนิทาน จำนวน 7 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง โดยใช้เวลาแต่ละครั้งห่างกันครั้งละ 1 วัน ผลการทดลองพบว่าทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีการพัฒนา

วินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบสูงขึ้นที่ระดับ .01 แต่ผลการวิเคราะห์พบว่ากลุ่มทดลองมีการพัฒนาตนเอง ด้านความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .01

กษมา จันทรุ่งแต่งผล (2535 : 66) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคแม่แบบกับชุดพัฒนาความขยันหมั่นเพียร ที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช ล่งจัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน ผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบเรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียน มีความขยันหมั่นเพียรในการเรียนเพิ่มขึ้นกว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดพัฒนาความขยันหมั่นเพียร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เสาวคนธ์ ศรีพุทธศิลป์ (2537 : 63) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านราษฎร์ดำเนิน อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 20 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงแบบต่อเนื่องและแบบเว้นระยะ มีคะแนนการอ่านคำควบกล้ำสูงขึ้นมากกว่า กลุ่มทดลองที่ใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงแบบต่อเนื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เดือนใจ รงค์โสภณ (2537 : 74) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อสุขภาพส่วนบุคคลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคำปัด อำเภอกาบัง จังหวัดสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 24 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน ผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงเป็นกลุ่ม และกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงเป็นรายบุคคล มีคะแนนสุขภาพส่วนบุคคลสูงขึ้นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การใช้เทคนิคแม่แบบสามารถนำมาใช้ในการปรับพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ได้แก่ จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ วินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียรในการเรียน การอ่านคำควบกล้ำ และสุขภาพส่วนบุคคล

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านในระดับประถมศึกษา

บันลือ พฤษะวัน. (2522 : 80) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า หมายถึง “การแปลตัวอักษร (สัญลักษณ์) ออกมาเป็นคำพูด (เสียง) และมีความหมายที่ใช้สื่อความคิดระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน (ผู้ฟัง) ซึ่งบางครั้งไม่จำเป็นต้องออกเสียงก็เข้าใจความหมายกันได้”

รัชมี บุญญะสิทธิ์. (2523 : 29 - 30) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า หมายถึง กระบวนการที่ซับซ้อนสื่อความหมายให้ผู้อ่านเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในตัวอักษรออกมาเป็น ความคิด ความรู้สึกและจินตนาการ แล้วนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

พูนศรี อัมประไพ. (2527 : 19) ได้สรุปไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการเริ่มตั้งแต่ สายตากระทบตัวอักษร แล้วแปลงตัวอักษรเป็นภาษาพูดอย่างถูกต้องชัดเจนตามอักขรวิธี โดยใช้ น้ำเสียงตามเรื่องราวที่อ่าน ทำให้ผู้อ่านและผู้ฟังเข้าใจเรื่องราวตามความหมายของอักษรนั้นด้วย

วันเพ็ญ สุภิกิตย์. (2528 : 9) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการ ติดต่อสื่อสารความคิดจากผู้อ่านไปสู่ผู้เขียน เป็นการแปลความ สัญลักษณ์ หรือตัวอักษรที่ใช้ แทนคำพูดให้ได้ความหมายแจ่มชัดสมบูรณ์ โดยนำไปสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของผู้อื่น หัวใจที่สำคัญของการอ่าน คือ การเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมา พอสรุปใจความได้ว่า การอ่าน หมายถึง การใช้สายตาแล้วแปลความหมายของภาพหรือตัวอักษร (สัญลักษณ์) ออกเป็นความคิด เรื่องราว หรือคำพูด (เสียง) การอ่านจึงมิใช่เป็นเพียงการออกเสียงพูดตามสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนเขียนเท่านั้น แต่มีความหมายรวมถึงความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เกิดจินตนาการ แล้วนำสิ่งเหล่านั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

2.1.1 ความมุ่งหมายของการสอนอ่านในระดับประถมศึกษา

หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 กำหนดจุดประสงค์การอ่านไว้ดังนี้ (กระทรวง ศึกษาธิการ. 2520 : 52 - 54)

1. อ่านได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว รวดเร็ว
2. อ่านจับใจความและเข้าใจถูกต้อง
3. อ่านได้โดยไม่ต้องอ่านย้อนหน้าย้อนหลัง
4. เข้าใจความสัมพันธ์ในเนื้อเรื่อง รวบรวมรายละเอียดสามารถขยายความได้
5. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
6. วิเคราะห์เรื่องที่อ่าน
7. เข้าใจความรู้สึกและอารมณ์ในเรื่องที่อ่านได้
8. อ่านในใจได้โดยไม่ทำปากขมุขมิบ
9. เข้าใจจุดประสงค์และเจตคติของผู้เขียนได้

จากจุดประสงค์ของการอ่านในระดับประถมศึกษาดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การสอนอ่านก็เพื่อให้เด็กเกิดทักษะในการอ่านและสามารถอ่านได้ถูกต้องและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

2.1.2 ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน

พูนศรี อัมประไพ (2527 : 19 - 20) กล่าวถึง ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ เพราะการอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาต่าง ๆ เมื่อเกิดทักษะในการอ่านก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต
2. การอ่านทำให้เกิดความเพลิดเพลินด้วยการรับรู้ความงดงามของภาษา ทำให้เกิดความสุขและเกิดจินตนาการ
3. การอ่านเป็นเครื่องมือส่งเสริมความคิดให้แตกฉาน
4. การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้สึกและความต้องการทำให้มนุษย์เกิดความเข้าใจกันอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข
5. การอ่านทำให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะนำความรู้จากการอ่านมาปรับปรุงอาชีพของตน
6. การอ่านเป็นเครื่องมือในการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นก่อนต่อคนรุ่นต่อ ๆ ไป

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ที่จะสามารถช่วยให้นักเรียนขยายประสบการณ์ใหม่ ๆ ได้ดี และเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ด้วยตนเองอีกด้วย นอกจากนี้ความสามารถในการอ่านยังช่วยให้นักเรียนได้รับการยอมรับจากเพื่อน ๆ ทั้งยังเป็นแรงจูงใจในการเข้าสังคมที่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่มได้ดี

2.1.3 จุดมุ่งหมายในการสอนอ่าน

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้ระบุจุดมุ่งหมายในการสอนอ่านให้นักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ เพื่อมุ่งหวังให้นักเรียนมีความสามารถดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2532 : 89 - 90)

1. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 เพื่อให้มีทักษะในการอ่านในใจและอ่านออกเสียง อ่านได้ถูกต้องชัดเจน มีความเข้าใจในการอ่าน สามารถจับใจความสำคัญและตอบคำถามได้ รู้หลักเกณฑ์ง่าย ๆ เกี่ยวกับการอ่านและนำไปใช้ได้ มีนิสัยที่ดีในการอ่านและรักการอ่าน
2. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การอ่าน และสามารถนำไปใช้อ่านคำใหม่ ๆ ได้ มีทักษะในการอ่านในใจและอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง คล่องแคล่วรวดเร็ว สามารถจับใจความสำคัญ คิดเชิงวิจารณ์และวิเคราะห์ใจความสำคัญ ปฏิบัติตนจนเป็นนิสัยที่ดีในการอ่าน การใช้พจนานุกรม การเลือก การใช้ การเก็บรักษาหนังสือ และการใช้ห้องสมุด ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและความเพลิดเพลินในยามว่าง
3. ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการอ่าน มีทักษะในการอ่านในใจ และอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง คล่องแคล่วรวดเร็ว สามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกจากเรื่องราวที่อ่านได้ สามารถจับใจความสำคัญ คิดเชิงวิจารณ์และวิเคราะห์ใจความสำคัญ ปฏิบัติตนจนเป็นนิสัยที่ดีในการอ่านหนังสือ การใช้พจนานุกรม การ

เลือก การใช้ การเก็บรักษาหนังสือ และการใช้ห้องสมุดในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และหาความเพลิดเพลินในยามว่าง และรักการอ่านหนังสือ การใช้มุมหนังสือและการใช้ห้องสมุด

2.1.4 การสอนอ่านหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

กรมวิชาการ ได้ให้แนววิธีสอนอ่านหนังสือเรียนภาษาไทยของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไว้ ดังนี้

1. ให้อ่านในใจและถามเรื่องที่อ่านก่อนแล้วจึงให้อ่านออกเสียง จะสอนคำใหม่ก่อน หรือให้อ่านในใจก่อนสอนคำใหม่ก็ได้ เพราะการอ่านในใจไม่จำเป็นต้องอ่านทุกคำ จึงเน้นการจับใจความและอัตราเร็วในการอ่านเป็นสำคัญ

พยายามฝึกให้ปฏิบัติกฎวิธี ครูควรฝึกให้เขียนรักษาหนังสือ ดังนี้

1. ไม่ขยี้มลงไปที่มุมด้านล่าง เวลาเปิดหนังสือ
2. ไม่คว่ำหนังสือเพราะจะทำให้สันหนังสือเสีย
3. ไม่เอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดสอดไว้ หนังสือจะครากชำรุด
4. ไม่ขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในหนังสือ ถ้าไม่ใช่ของตัวเอง
5. ไม่พับมุมกระดาษเพื่อทำเครื่องหมาย
6. ไม่ฉีกส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเป็นเด็ดขาด
7. ไม่ทำหนังสือเปรอะเปรื้อน
8. ไม่ใช้หนังสือบังศีรษะแทนร่มในขณะที่ฝนตก

2. การอ่านออกเสียงในบทเรียน ต้องอ่านเป็นคำเป็นประโยค ไม่อ่านแบบแจกลูก เน้นการอ่านวรรคตอนและอ่านซักถามเสียงภาษาไทยกลาง และบทใดสามารถอ่านเป็นทำนองเสนาะได้ก็ให้ฝึกด้วย

3. เรื่องราวที่ให้อ่าน และให้คำตอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านนั้นจะสอบถามเฉพาะบทตอบไม่ต้องให้จำเรื่องรวมทั้งแต่บทแรกจนถึงบทสุดท้าย

4. เสียงสระ พยัญชนะ ที่เป็นปัญหาในบางท้องถิ่น ให้นำมาฝึกบ่อย ๆ และฝึกเรื่อย ๆ ไปจนกว่าจะออกเสียงได้ชัด (ไม่หวังจะให้ออกเสียงชัดในการสอนครั้งเดียว และระวังไม่ให้เกิดปมด้อย)

5. ข้อความที่เป็นประโยคในตอนท้ายของแบบฝึก ให้นักเรียนอ่านทีละประโยค แต่ประโยคให้อ่านติดต่อกันเป็นวรรคเดียวกัน ฝึกให้นักเรียนหัดสังเกต การนำคำที่เรียนมาแล้วมาเข้ารูปประโยคและลักษณะของข้อความที่เป็นรูปประโยคสมบูรณ์ (กรมวิชาการ. 2521: 4 - 7)

2.1.5 ความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ฉัตรชัย สุกระกาญจน์ ได้กล่าวถึงความสนใจของเด็กอายุ 7 - 8 ขวบ ไว้ดังนี้

อายุ 7 - 8 ขวบ

ความสนใจทั่วไป

เนื่องจากเป็นวัยเริ่มเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา แนววงความสนใจก็ขยายขึ้นเพราะเด็กวัยนี้มีความอยากรู้อยากเห็น เริ่มสนใจว่าสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นได้อย่างไร ความสนใจเช่นนี้ช่วยให้เด็กเป็นคนช่างสังเกต สามารถจดจำคำบอกเล่า และจดจำเหตุการณ์ที่ผ่านมาได้ ช่วงเวลาแห่งความสนใจจะยาวนาน จึงมีความพิถีพิถันในการทำงานมากขึ้น ความสนใจของเด็กในวัยนี้ได้แก่

1. ชอบฟังความเป็นอยู่ของเด็กคนอื่น ๆ ในวัยเดียวกัน
2. ชอบเรื่องเครื่องยนต์กลไก เช่น รถยนต์ เครื่องบิน เป็นต้น (สำหรับผู้ชาย)
3. ชอบเรื่องตุ๊กตา และการเย็บปักถักร้อย (สำหรับผู้หญิง)

ความสนใจในการอ่าน

1. ชอบการ์ตูนที่มีเนื้อหาต่อไปนี (มากน้อยตามลำดับ)
 - 1.1 การ์ตูนวรรณคดี
 - 1.2 การ์ตูนเรื่องผี
 - 1.3 การ์ตูนตลก
2. ชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับชีวิตจริง เช่น การผจญภัย ชีวิตในบ้าน เป็นต้น
3. ชอบอ่านนิทาน เช่น นิทานพื้นบ้าน
4. ชอบเรื่องชวนคิด เช่น การทายปัญหา เป็นต้น

จากเอกสารที่กล่าวมา เราพอสรุปได้ว่าการอ่านมีประสิทธิภาพ บรรลุจุดประสงค์การอ่านเมื่อเด็กได้อ่านหนังสือตรงกับความสนใจ เด็กประถมศึกษาปีที่ 2 สนใจที่จะอ่านหนังสือประเภท การ์ตูน นิทาน และจะค่อย ๆ ลดความสนใจลงเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น

2.1.6 ข้อควรคำนึงในการอ่านออกเสียง

คู่มือการสอนอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้กล่าวถึงข้อควรคำนึงในการอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

1. การอ่านร้อยแก้ว

- 1.1 อ่านชัดเจน ฝึกอ่านออกเสียงพยัญชนะทุกตัวให้ชัดเจนโดยเฉพาะการออกเสียงตัว ร ล และคำควบกล้ำ ร ล ว เป็นต้น
- 1.2 อ่านถูกต้อง สามารถอ่านได้ถูกต้องตามอักขรวิธีของไทย ไม่อ่านตกหล่นหรือเพิ่มคำขึ้นมา
- 1.3 อ่านคล่อง รู้จักกวาดสายตา อ่านล่วงหน้าไปก่อนและออกเสียงตามภายหลัง เพื่อให้อ่านข้อความได้ต่อเนื่องกันไม่หยุดชะงัก
- 1.4 การเว้นจังหวะและวรรคตอนที่ถูกต้อง
- 1.5 น้ำเสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อเรื่อง เป็นแบบคำพูด หรือคำบรรยาย
- 1.6 ท่าทางในการอ่าน เน้นการจับหนังสือที่ถูกต้อง

2. การอ่านร้อยกรอง เริ่มต้นด้วยการฝึกอ่านคำคล้องจอง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 อ่านเพื่อหาคำสัมผัส และฝึกฝนการเขียนคำคล้องจอง 2 คำ 3 คำ และมากกว่านั้นตามลำดับ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 เพิ่มการฝึกอ่านกลอนแปดเป็นการฝึกอ่านทำนองเสนาะ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้อ่านได้รสไพเราะ และความงามของภาษา ที่เกิดจากทำนองการสัมผัสคำและสำนวนภาษา เพื่อปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียนวรรณคดี

3. ท่าทางในการอ่าน

3.1 ให้นั่งหรือยืนอย่างสบาย

3.2 จับหนังสือถูกต้อง จับง่าย

3.3 มีแสงสว่างพอเหมาะ แสงต้องเข้าทางด้านซ้ายโค้งไปทางข้างหลัง

3.4 ระยะหนังสือห่างจากสายตาประมาณ 15 นิ้ว

3.5 หน้าหนังสือเอียงเข้าหาตัวเล็กน้อย (กรมวิชาการ. 2522 : 11 - 12)

จากเอกสารที่กล่าวมา จะเห็นว่าในการอ่านออกเสียงนั้นควรคำนึงถึงหลายประการ ที่จะส่งผลให้การอ่านออกเสียงของนักเรียนมีประสิทธิภาพ ข้อที่ควรคำนึงถึงใหญ่ ๆ พอสรุปได้ 2 ประการ คือ

1. สามารถอ่านได้ถูกต้องตามอักขรวิธีของไทย ทั้งการอ่านร้อยแก้ว และร้อยกรอง

2. ท่าทางในการอ่าน

2.1.7 ปัญหาในการอ่านออกเสียง

ศรียา นิยมธรรม และประภัสร นิยมธรรม กล่าวไว้ว่า ปัญหาในการอ่านออกเสียง ก็คือ ความล้มเหลวในการอ่าน และได้สรุปสาเหตุใหญ่ ๆ ได้ 2 ประการ คือ

1. ความบกพร่องด้านพันธุกรรม หรือร่างกาย ได้แก่ ความบกพร่องทางสายตาดูการได้ยิน ความสับสนใช้มือซ้าย - ขวา ความพิการทางสมอง เป็นต้น สาเหตุเหล่านี้ ทำให้นักเรียนอ่านช้า สะกดตัวไม่ถูก แปลความไม่ได้ ออกเสียงไม่ชัดลืมนำ

2. ความบกพร่องทางจิตวิทยา เช่น สภาพทางบ้าน ทางโรงเรียน อารมณ์แรงงูใจ สติปัญญา การปรับตัวทางสังคม (ศรียา นิยมธรรม และประภัสร นิยมธรรม. 2520 : 113 - 114)

รัชณี ศรีไพรวรรณ ได้รวบรวมปัญหาในการอ่านของเด็กไทย ซึ่งตรงกับความเห็นของ อำไพ สุจริตกุล ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. อ่านไม่ได้ มักเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กเริ่มเรียน เพราะยังจำหลักเกณฑ์ไม่ได้

2. อ่านผิดหรือออกเสียงคำไม่ถูกต้อง เช่น ขมุขขมัว มักอ่านว่า ขะมุขะขมัว อ่านที่ถูกต้อง คือ ขะ - หมุข - ขะ - หมัว เป็นต้น

3. ออกเสียงผิด เช่น ออกเสียง ร เป็น ล เช่น โรงเรียน อ่านเป็น โลงเรียน
ออกเสียงคำควบกล้ำผิด เช่น ปรับปรุง อ่านเป็น ปิปปง

4. อ่านซ้ำ

5. จับใจความเรื่องไม่ได้

6. อ่านย้อนหน้าย้อนหลัง

7. อ่านกลับ เช่น บอก อ่านเป็น กอบ เพราะประสาทสายตาทำงานสับสน

8. อ่านข้าม (รัชณี ศรีไพรวรรณ. 2528 : 12 - 17) (อำไพ สุจริตกุล. 2516 : 26 - 29)

สมิธ และจอห์นสัน ได้แยกประเภทของสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการอ่าน สรุปได้ดังนี้

1. ระดับสติปัญญา (Intelligence) เด็กที่มีระดับสติปัญญาสูงจะทำงานที่ยุ่งยากซับซ้อนได้มากกว่าเด็กที่มีระดับสติปัญญาที่ต่ำกว่า

2. วุฒิภาวะและความพร้อม (Maturation and Readiness Skills) เด็กจะเริ่มเรียนอ่านได้ก็ต่อเมื่อมีวุฒิภาวะและความพร้อม

3. แรงจูงใจ (Motivation) เด็กที่มีความกระตือรือร้นในการอ่านจะเป็นนักอ่านที่ดี

4. สภาพร่างกาย (Physical Condition)

5. สภาวะทางอารมณ์ (Emotional Condition)

6. สภาพแวดล้อม (Environmental Condition)

7. การจัดโปรแกรมการอ่าน (The Instructional Program) จะต้องคำนึงถึงการสอบแบบเอกัตภาพ คือการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Smith and Johnson. 1976 : 20 - 27)

จากเอกสารที่กล่าวมาทั้งหมด จะเห็นว่าปัญหาในการอ่านออกเสียงนั้น เป็นสิ่งที่ครูควรตระหนัก และหาทางแก้ไข ปัญหาในการอ่านออกเสียงนั้นพอสรุปได้ว่า ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย เป็นสภาพของตัวเด็กเอง

2. องค์ประกอบทางด้านจิตวิทยา ได้แก่ สติปัญญา การปรับตัวทางอารมณ์ สังคม หรือความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตัวเอง

3. องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ สภาพโรงเรียน ครอบครัว หลักสูตรวิธีสอน เป็นต้น

จากปัญหาในการอ่านด้านต่าง ๆ ดังกล่าว ปัญหาที่สำคัญ ที่เกิดขึ้นกับคนไทยส่วนใหญ่ คือ ปัญหาการอ่านคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ ไม่ชัดเจนสำหรับปัญหาของ

คำที่ออกเสียงด้วย ร ล มีมาตั้งแต่อดีตเรื่อยมา ดัง ๔ พจน. สุกิจ นิมมานเหมินทร์ ได้อธิบายถวายแด่พระเจ้าอยู่หัวในเรื่องปัญหาของการใช้ภาษาในการประชุมทางวิชาการของชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่องปัญหาการใช้คำไทย ตอนหนึ่งว่า “การอ่านที่ผิดก็เป็นปัญหาอีกอย่างที่เกิดขึ้นมา เพราะเป็นเรื่องของภาษา บ้านเราเดี๋ยวนี้ก็มีอยู่แล้ว ตัว ร ไม่มีใครค่อยพูดถูก พูดแต่ตัว ล ไม่รู้ว่า ว่า ไม่รู้ แยกตรงข้ามร่วล้นเสียงจนนับจังหวะไม่ทัน”

2.1.8 การอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ร ล ว

การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำนับเป็นลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งของภาษาไทย ซึ่งออกเสียงพยัญชนะ 2 เสียงพร้อมกัน อักษรควบกล้ำมี 2 ประเภท คือ (นิลิตชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2505 ; 125 - 128 ; อ้างอิงมาจากพระยาศรีสุนทรโวหาร. 2504 : 144)

1. อักษรควบไม่แท้ หมายถึง อักษรที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะที่ควบกับ ร ล ว แต่ออกเสียงพยัญชนะหน้าตัวเดียว เช่น เส้าสร้อย จริง เสร็จ สระประเสริฐ ปราศรัย หรือเปลี่ยนเสียงไป เช่น จะเชิงเทรา ทรัพย์ ทรวดทรง ทราบ ทราม ทราย ทรดโถม เป็นต้น

2. อักษรควบแท้ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะ 2 ตัวเรียงกัน ออกเสียงพร้อมกันเป็นพยัญชนะต้น ได้แก่

ก	กร	กล	กว
ข	ขร	ขล	ขว
ค	คร		
ด	ดร		
ป	ปร	ปล	
ผ		ผล	
พ	พร	พล	

คำควบกล้ำในภาษาไทยนี้เท่าที่มีหลักฐานปรากฏอยู่ มีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย จากศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหง มีคำควบกล้ำอยู่ เช่น ในน้ำมีปลา, ใครใคร่ค้าม้าค้า, ที่ปากประตู, มีกระดิ่งแขวน, ไพร่ฟ้า หน้าใน ฯลฯ

ในหนังสือนิติสารสาธกของพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) กล่าวถึงคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำว่ามีเสียงควบกับ ร ล ว รวม 21 เสียง เรียกว่า อักษรประโยชน์ ซึ่งมี 7 หมวด คือ

1. ก	กร	กล	กว
2. จ	จร	จล	จว
3. ต	ตร	ตล	ตว
4. ป	ปร	ปล	ปว
5. ค	คร	คล	คว
6. ท	ทร	ทล	ทว
7. พ	พร	พล	พว

ประเทือง คล้ายสุบรรณ (2529 : 118 - 119) ให้ความหมายของคำควบกล้ำว่า หมายถึง พยัญชนะใด ๆ ที่เขียนควบกับพยัญชนะ ร ล ว ให้ออกเสียงควบกล้ำกัน การอ่าน อักษรควบกล้ำอ่านได้ 2 ประเภท คือ

1. อ่านอย่างควบแท้ หมายถึง อ่านออกเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะตัวควบ พร้อมกัน เช่น

กรีดกราย	กรีด - กราย	ไกลไกล	ไกล-ไกล
ครู	ครู	ครองครอง	ครอบ-ครอง
กลาย	กลาย	ขรม	ขรม
ขวกไขว่	ขวกไขว่	ประปราย	ประปราย
จันทรา	จัน-ทรา		

2. อ่านอย่างควบไม่แท้ มี 2 แบบ คือ

2.1 อ่านออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวต้น ไม่ออกเสียงตัวควบ เช่น

จริง	จิง	ไซร์	ไซ้
เส้า	เส้า	ศรัทธา	สัด-ทา
ไสร้	ไส้	สระ	สะ
สรง	สง	สร้าง	ส้าง

2.2 อ่านเสียงแปรไปเป็นพยัญชนะอื่น ได้แก่ พยัญชนะควบ “ทร” ออกเสียงเป็น “ซ” เช่น ทรวดทรง ทรดโครม พุททรา ละเงินเทรา ฯลฯ

2.1.9 ปัญหาในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ

ปัญหาในการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ มีลักษณะ ดังนี้ คือ (ชลธรา กลัดอยู่. 2517 : 49)

1. พวกที่ใช้อักษร ร และ ล ควบกล้ำดังนี้ ร เป็นพยัญชนะลิ้นร่ว ล เป็นพยัญชนะข้างลิ้น ลักษณะปลายลิ้นจรดโคนลิ้น ลิ้นงอและม้วนให้ลมออกข้างลิ้น ได้แก่ กร กล

ขร ขล คร คล ปร ปล พร และ ผล คำเหล่านี้ส่วนใหญ่ผู้ที่ออกเสียง ร ล ไม่ชัดเจน จะมีปัญหาคือออกเสียงคำที่มีอักษร ร ล ควบกล้ำไม่ชัดเจนไปด้วยจะออกเสียงสับกัน เช่น ปลาบปลื้ม เป็น ปราบปรึ้ม พรวดพราด เป็น พลวดพลาด เป็นต้น หรือไม่ออกเสียง ร ล ที่ควบกล้ำอยู่เลย เช่น ตรง เป็น ดง เพราะจะออกเสียงได้ง่ายกว่าและไม่ได้รับการฝึกฝนออกเสียงได้ถูกต้องเมื่อเคยชินเข้าก็พอใจที่จะออกเสียงตามสบายไม่ต้องรัวล้นหรือห่อลิ้น เราจึงมักได้ยินคำเหล่านี้อยู่เสมอ.....จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงประเทศ

2. การออกเสียงสลับกันของอักษร ว ควบกล้ำ

อักษร ว ควบกล้ำเป็นพยางค์สระออกเสียงที่ริมฝีปากคล้ายกับ ออกเสียงสระอุ ได้แก่ กว ขว และ คว การออกเสียงบางคนมีการสับเสียงกันมาก คือ ขว หรือ คว ออกเสียงเป็น กว เช่น กวัน เป็น กวัน ควาย เป็น กราย เป็นต้น มักจะเป็นพวกที่พูดภาษาถิ่นและท้องถิ่นของตนไม่มีหน่วยเสียงนั้น ส่วนพวกที่ออกเสียงคำที่มีอักษร ว ควบกล้ำ สับกับเสียงเดี่ยวที่มีลักษณะคล้ายกัน เช่น

ออกเสียง กว คว เป็น ฟ เช่น

ห้องฟ้ากว้างและทะเลก็ดูเลื่องกว้างจัง เป็น

ห้องฟ้าฟ้างและทะเลก็ดูเฟื่องฟ้างจัง

ออกเสียง ขว เป็น ฝ เช่น

หันหน้าไปทางขวาแล้วแขวนเสื้อไว้ เป็น

หันหน้าไปทางฝ่าแล้วแผ่นเสื้อไว้

เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะเสียง กว ขว คว และ ฟ ฝ นี้มีวิธีออกเสียงที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งเมื่อออกเสียงแล้วจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายผิดไปโดยสิ้นเชิง เพราะเป็นคนละหน่วยเสียง

จะเห็นได้ว่าปัญหาการออกเสียงคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำนี้เป็นปัญหาใหญ่และพบเห็นเสมอ จึงควรได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังและใช้เวลาเพียงพอ เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ถูกต้องและมีความชำนาญเป็นอัตโนมัติ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านในระดับประถมศึกษา

2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โลบ (พูนศรี อัมประไพ. 2530 : 46 ; อ้างอิงมาจาก Loeb. 1957) ได้ศึกษาจำนวนคำที่เด็กเข้าใจ โดยศึกษากับเด็กเกรด 4 - 6 พบว่า เด็กที่ต่างกันทางสติปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจ และระดับการศึกษาของบิดามารดามีจำนวนคำศัพท์ที่เข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่สำหรับความแตกต่างทางเพศนั้น ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างในความเข้าใจคำแต่อย่างใด

เบสท์ (Best. 1969 : 3316 - A) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านโดยใช้โปรแกรมการฝึกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 2 - 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการ ใช้โปรแกรมการฝึกมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูง และเห็นว่าผลดังกล่าวขึ้นอยู่กับโปรแกรมการฝึก ความเข้าใจ ในรายละเอียดการใช้โปรแกรมการฝึก และความเอาใจใส่ของครูด้วย

เดวิดสัน (สุนันทา ทองซอน. 2527 : 37 ; อ้างอิงมาจาก Davidson. 1917 : 6237 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำถามของครูกับคำตอบของนักเรียนในขณะที่มีกิจกรรม การอ่านแบบธรรมชาติ และแบบให้ใช้ความคิดเชิงวิจารณ์ และพอใจที่จะแสดงความคิดเห็นของ ตนเองออกมา ส่วนนักเรียนที่เรียนการอ่านแบบธรรมชาติไม่ค่อยได้ใช้ความคิดที่ลึกซึ้งมากมีแนว โน้มที่จะตอบคำถามแบบไม่มีความคิดเชิงวิจารณ์ และไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นของตนเอง

สตีเวนส์ (Stevens. 1980 : 365) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่าน จากการอ่าน เรื่องที่สนใจของนักเรียนที่มีความสามารถสูง ที่มีคะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 83 ขึ้นไป กับ นักเรียนเกรด 5 - 6 โดยได้สำรวจความสนใจในการอ่านจากรายการ 25 เรื่อง ซึ่งมีระดับความ สนใจตั้งแต่ 1 - 7 เลือกเรื่องที่นักเรียนสนใจมาให้อ่านแล้ว ทดสอบความเข้าใจในการอ่านพบว่า เรื่องที่นักเรียนสนใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลทำให้นักเรียนอ่านได้ง่าย และสะดวกต่อการ ทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

เกษร รองเดช (2522 : 54 - 59) ได้ศึกษาและสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริม การออกเสียงพยัญชนะ “ง” “ฟ” “ฝ” “คว” และ “ขว” โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลานสกา ตำบลท่าดี อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2521 จำนวน 30 คน ใช้แบบฝึก 15 แบบฝึก ในเวลา 15 ครั้ง ผลการวิจัยพบว่าความสามารถใน การอ่านออกเสียง “ง” “ฟ” “ฝ” “คว” และ “ขว” ก่อนและหลังฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าหลังฝึกนักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะ “ง” “ฟ” “ฝ” “คว” และ “ขว” ได้สูงขึ้น

ศรีประภา ปาลสุทธิ์ (2523 : 44) ได้สร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทดลองใช้กับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงคำ ควบกล้ำ ปรากฏว่านักเรียนสามารถอ่านคำที่ใช้อักษรควบได้ถูกต้องมากขึ้นหลังจากการฝึกแล้ว

ส่วนปัญหาในด้านการอ่านออกเสียงนั้น เพ็ญแข สุภิกิตย์ (2526 : 70) ได้ศึกษา ปัญหาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุม วัน โดยสร้างแบบสำรวจปัญหาการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านไปใช้กับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในเขตปทุมวัน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการอ่านออกเสียง ร ล ไม่ชัดมีถึงร้อยละ 97.33 รองลงมาคือ การอ่านออกเสียงพยัญชนะ และสระเพี้ยนมีร้อยละ

93.33 นอกจากนี้นั้นก็เป็นปัญหาอันดับต่อ ๆ มาคือ อ่านซ้ำ ตะกุกตะกัก อ่านโดยใช้วิธีสะกดคำ อ่านผิดวรรคตอน อ่านคำที่ควบกล้ำไม่ถูกต้อง

จากผลงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ปัญหาการอ่านที่สำคัญที่ควรได้รับการแก้ไข คือ ปัญหาการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ และในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยประสงค์จะใช้เทคนิคแม่แบบ เพื่อพัฒนาการอ่านภาษาไทยต่อไป

บทที่ 8

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนคลองแสนสุข จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 22 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนคลองแสนสุข จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 22 คน ซึ่งผู้วิจัยขอความร่วมมือทุกคนในการเข้าร่วมการทดลอง แล้วสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 11 คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 90 คน อ่านแบบทดสอบการอ่านภาษาไทยผู้วิจัยบันทึกผลการอ่าน

2.2 ผู้วิจัยตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วเรียงคะแนนจากคนที่ได้คะแนนมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด และคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาไทย ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 22 คน แล้วขอความร่วมมือทุกคนในการเข้าร่วมการทดลอง

2.3 ผู้วิจัย สุ่มนักเรียนอย่างง่ายจากข้อ 2.2 เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

1.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยและโปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ

1.2 สร้างโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า และนิยามศัพท์เฉพาะ

1.3 นำโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน คือ รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กริทอง รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธุ์มณี และอาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภะ ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างความมุ่งหมาย วิธีการดำเนินการ ตลอดจนนิยามศัพท์เฉพาะ ก่อนนำไปใช้ในการวิจัย

1.4 นำโปรแกรมที่สร้างขึ้นมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองแสนสุข จังหวัดสมุทรปราการ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 14 คน เพื่อดูความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ และวิธีการดำเนินการ ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการทดลอง

นำโปรแกรมที่ได้ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป โดยทำการทดลอง 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง รวม 12 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที เวลา 15.30 น. - 16.20 น. ในวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2541 ถึงวันที่ 26 มิถุนายน 2541

2. แบบทดสอบการอ่านภาษาไทยผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามลำดับ ดังนี้

2.1 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาไทย จากหลักสูตรคู่มือครูภาษาไทย และแบบเรียนภาษาไทยชั้นปีที่ 2

2.2 ศึกษาและรวบรวม คำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำที่มีในบทเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้จำนวนคำที่ออกเสียง ร 44 คำ ได้แก่ คำว่า อารี อะไรระหว่าง ฐู เรา รับ หั่วเราะ ร้อง เรือ ไร่นา รวม เร็ว รวย เริง รัก ร่ำรวย แรง เกเร รังแก ร่างกาย อย่างไร รัง ร่น ร่ม เริ่ม ร้าง รวน รื่น แข็งแรง รักษา ระวัง เรียก เรียบ เรียบร้อย รับ รอง โรงเรียน รก รวดเร็ว ร้องไห้ นักเรียน เรือง เรียน เรียนรู้ คำที่ออกเสียง ล 43 คำ ได้แก่คำว่า ลง ลาน ลำลัง เล็ก ลง ลูก เลย เล่า แล้ว เลอะ ทะเล ลา เวลา เล้ง เล้ง เล็บ เล็ก ลวก ลบ ลม เลี้ยง ลอง ล้ม ลั่น ล้ม ล้วน เลือด โล่ เลื่อน ลอย ล้อม เลย ลวง ลูก โลก ลด ลูก โลก ลัก ลิง และ เล่น ล้อ และคำควบกล้ำ 33 คน ได้แก่ คำว่า กลับ ปลา คลอง กลัว เพลง กะหล่ำปลี ก่อถล่ม พลอย กลาง กล้าม ไก่ ไก่ ปลุก คว้า ใคร ครอบครัว คุรุประจักษ์ คุรุใหญ่ พระ

พุ่มนี้ ตะกร้า กระทะ ประกาย กระดาษ เพราะ ประโยชน์ กรอบ กราบ ความ กวาด
แขวน กวาง ไกว รวมทั้งหมด 120 คำ

2.3 นำคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำทั้ง 120 คำ ไปหาความยากง่าย โดย
การทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองแสนสุข จังหวัดสมุทรปราการ
โดยให้นักเรียนอ่านทีละคน แล้วตรวจให้คะแนนโดยใช้เกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษา
ธิการ ดังนี้

คำที่อ่านถูกต้องให้ 1 คะแนน

คำที่อ่านผิดให้ 0 คะแนน

2.4 ผู้วิจัยนำผลที่ได้ไปหาความยากง่ายของคำโดยใช้เกณฑ์ในการหาความยากง่าย
ของคำวิชาภาษาไทยของกรมวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2532 : 34 - 35) ดังนี้

จำนวนผู้อ่านคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ ถูกต้องร้อยละ 0-30
หมายถึง คำยาก

จำนวนผู้อ่านคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ ถูกต้องร้อยละ 31-79
หมายถึง คำยากง่ายปานกลาง

จำนวนผู้อ่านคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ ถูกต้องร้อยละ 80-100
หมายถึง คำง่าย

2.5 นำคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำเฉพาะคำยาก และคำยาก ง่าย ปาน
กลาง จำนวน 60 คำ มาสร้างเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน วัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่มีคำ
ยาก และคำยากง่าย ปานกลางมาจำนวน เท่าๆกัน ได้แบบทดสอบ จำนวน 3 ฉบับ

2.6 นำแบบทดสอบ ไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ
จำนวน 3 คน คือ รองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ กริทอง รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธมณี และ
อาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ กับนิยามศัพท์
เฉพาะ

2.7 นำแบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองลำโรง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 100 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียง
กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก ของข้อสอบแต่ละข้อ โดยผู้วิจัยมี
เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

นักเรียนอ่านคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ ถูกต้องให้ 1 คะแนน

นักเรียนอ่านคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ ผิดให้ 0 คะแนน

เมื่อตรวจให้คะแนนแล้ว นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อหาความยากง่าย และหาค่า
อำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27 % ของ จู เติร์ ฟาน (Fan, 1952 : 6-32) ได้ค่าความยากง่าย (p)
อยู่ระหว่าง .26 - .87 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .27 - .82 จำนวน 60 ข้อ

2.8 นำแบบทดสอบ ในข้อ 2.7 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR - 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson- 20) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

แบบแผนการทดลอง

ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest Posttest-Design

การกำหนดเข้ากลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
(R) E	T ₁ E	X	T ₂ E
(R) C	T ₁ C	-	T ₂ C

สัญลักษณ์ที่ใช้

R	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
E	แทน	กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
C	แทน	กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
T ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง
T ₂	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง
X	แทน	การฝึกอ่านภาษาไทยโดยการใช้เทคนิคแม่แบบ

การดำเนินการทดลอง

1. ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย เป็นรายบุคคลโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยฉบับที่ 1 ได้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม และผู้วิจัยนำคะแนนความสามารถในการอ่าน

ภาษาไทยที่ได้จากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมาเป็นคะแนนก่อนการทดลอง

2. ระยะทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองดังนี้

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลอง ตามโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ครั้ง รวมทั้งสิ้น 12 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที เวลา 15.30 น.- 16.20 น. ในวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2541 ถึงวันที่ 26 มิถุนายน 2541

3. ระยะหลังการทดลอง ผู้วิจัยทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยคำภาษาไทยกับนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยให้นักเรียนกลุ่มทดลอง อ่านแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย และผู้วิจัยนำคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยจากแบบทดสอบนี้ เป็นคะแนนหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้คะแนนการอ่านภาษาไทยนำมาวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ โดยใช้ t-test แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน
2. เปรียบเทียบผลต่างของความสามารถในการอ่านภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับและไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ โดยใช้ t-test แบบกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยโดยใช้เทคนิค 27% และใช้ตารางสำเร็จรูปของ จุง เทห์ ฟาน (Fan, 1952 : 6 - 32)

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยโดยใช้ KR - 20 (Kuder - Richardson - 20)

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนภายในกลุ่ม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t - test แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน

3.2 เปรียบเทียบผลต่างของความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

ในการวิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
$\bar{X}_{diff}$	แทน	ผลต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
S.D. _{diff}	แทน	ผลต่างของค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - distribution
$\sum D$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างจากการทดสอบ ก่อนการทดลองและการทดสอบหลังการทดลอง
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างจากการทดสอบ ก่อนการทดลอง และการทดสอบหลังการทดลอง แต่ละตัวยกกำลังสอง

ผลการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}$	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนทดลอง	11	26.64	1.91	353	11387	43.85 ^{**}
หลังทดลอง	11	54.73	3.85			

$$t_{.01, df10} = 2.764$$

^{**} มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการใช้เทคนิคแม่แบบทำให้สามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนดีขึ้น

2. เปรียบเทียบผลต่างของความสามารถในการอ่านภาษาไทยก่อน และหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ดังผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบผลต่างของความสามารถในการอ่านภาษาไทย ก่อนและหลัง การทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}_{diff}$	S.D. _{diff}	t
กลุ่มทดลอง	11	32.09	2.43	62.87 **
กลุ่มควบคุม	11	0.36	0.40	

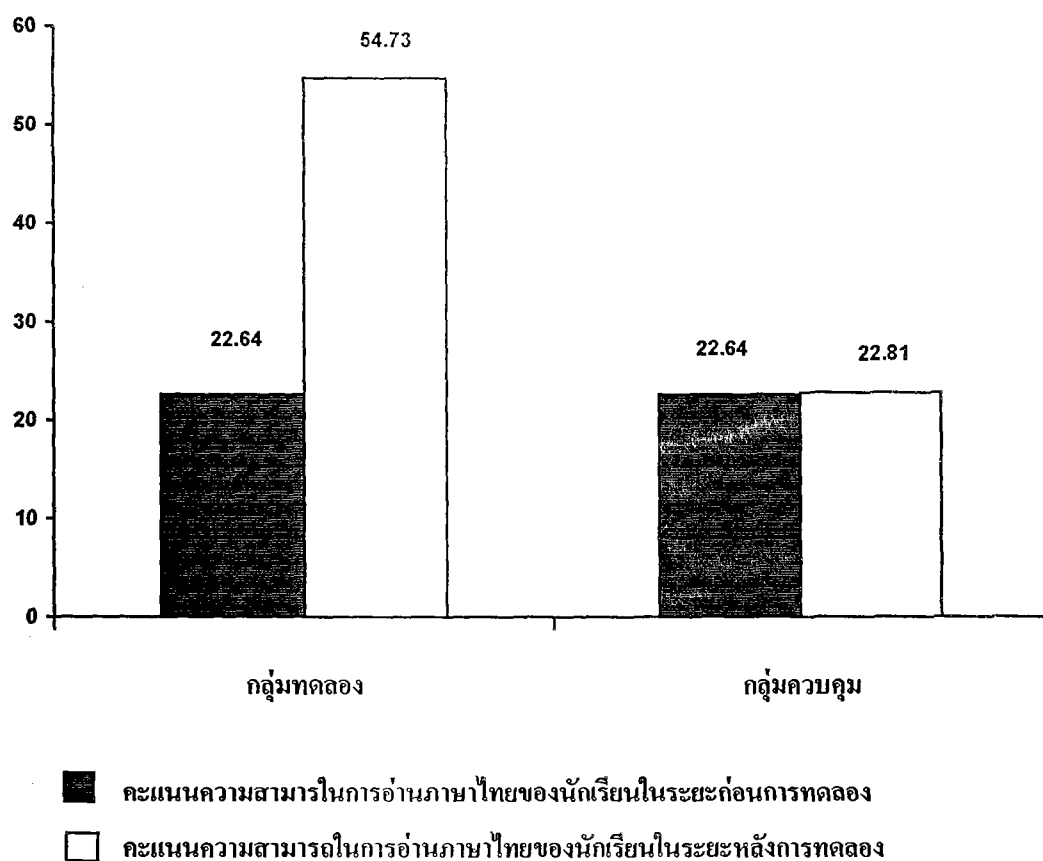
$$t_{.01, df20} = 2.528$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

จากตาราง 3 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีกว่า กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การใช้เทคนิคแม่แบบทำให้ความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบดีกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

3. แสดงการเปลี่ยนแปลงของคะแนน ความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แสดงการเปลี่ยนแปลงของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง และระยะหลังการทดลอง

บทที่ 5

บทย่อ สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนก่อน และหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีขึ้นหลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
2. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนคลองแสนสุข จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 22 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2541 โรงเรียนคลองแสนสุข จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 22 คน ซึ่งผู้วิจัยขอความร่วมมือทุกคนในการเข้าร่วมการทดลอง แล้วสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 11 คน โดยกลุ่มทดลอง ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ และกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการพัฒนาความสามารถในการอ่าน ภาษาไทยโดยการใช้เทคนิคแม่แบบ
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านภาษาไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย

การดำเนินการทดลอง

1. ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย เป็นรายบุคคล โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ได้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม และผู้วิจัยนำคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยที่ได้จากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมาเป็นคะแนนก่อนการทดลอง

2. ระยะทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองดังนี้

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลอง ตามโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ครั้ง รวมทั้งสิ้น 12 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที เวลา 15.30 น. - 16.20 น. ในวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2541 ถึงวันที่ 26 มิถุนายน 2541

3. ระยะหลังทดลอง ผู้วิจัยทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทยกับนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยให้นักเรียนกลุ่มทดลอง อ่านแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย และผู้วิจัยนำคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย จากแบบทดสอบนี้เป็นคะแนนหลังทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทย นำมาวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยก่อน และหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ โดยใช้สูตร t - test แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน
2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยก่อน และหลังการทดลองระหว่างนักเรียนที่ได้รับและไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ โดยใช้สูตร t - test แบบกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองแสนสุข จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยมีดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 1 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เป็นเพราะว่า เทคนิคแม่แบบ เป็นกลวิธีในการสร้างหรือสอนพฤติกรรม โดยให้ผู้ประสงค์จะเลียนแบบ สังเกตพฤติกรรมแม่แบบที่เขาสนใจ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 61 ; อ้างอิงมาจาก Bandura. 1968) ซึ่งแบนดูรา กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนใหญ่ของเรานั้นเกิดขึ้นจากการสังเกตตัวแบบในการเรียนรู้ผ่านตัวแบบนี้ ตัวแบบเพียงตัวเดียวสามารถที่จะถ่ายทอดทั้งความคิดและการแสดงออกได้พร้อมๆ กัน (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต : 2539 ; 50 อ้างอิงมาจาก แบนดูรา. 1977) และกล่าวถึง กระบวนการเลียนแบบว่า เป็นการเรียนรู้ที่ได้จากการสังเกต และผลของการให้ตัวแบบจะทำให้ผู้สังเกตเกิดพฤติกรรมใหม่ที่ไม่เคยเกิดมาก่อน จะช่วยเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ หรือระงับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้สังเกต และจะช่วยเอื้ออำนวยให้พฤติกรรมของผู้สังเกต ที่เคยเรียนรู้มาก่อนแล้วมีแนวโน้มจะแสดงออก โดยผู้เรียนจะเลียนแบบจากแม่แบบ จะทำให้ผู้สังเกตสามารถเลียนแบบพฤติกรรมของแม่แบบ หรือเกิดพฤติกรรมใหม่ๆ ได้ โดยไม่ต้องลองผิดลองถูก (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 29-32 ; อ้างอิงมาจาก แบนดูรา 1977) ซึ่งผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 69) ได้สรุปข้อดีของการใช้เทคนิคแม่แบบไว้ว่า

1. การให้ตัวแบบจะทำให้ความถี่ของการเกิดพฤติกรรมเป้าหมายค่อยๆ เกิดขึ้น ค่อยๆ มีความถี่สูงขึ้น และจะถาวรคงทนยิ่งขึ้น เมื่อให้การเสริมแรงแก่อินทรีย์ สามารถเลียนแบบ หรือแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ เช่นเดียวกับตัวแบบหรือเกิดพฤติกรรมใหม่ๆ ได้อย่างเหมาะสม

2. การให้ตัวแบบจะทำให้ผู้สังเกต หรือผู้เลียนแบบ เกิดพฤติกรรมใหม่ที่ไม่เคยเกิดมาก่อน
3. การให้ตัวแบบจะช่วยเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือระงับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้สังเกตหรือผู้เลียนแบบ

4. การให้ตัวแบบ ช่วยเอื้ออำนวยให้พฤติกรรมของผู้สังเกต หรือผู้ที่เลียนแบบที่เคยเรียนรู้มาก่อนแล้วมีแนวโน้มที่จะแสดงออกในด้านแม่แบบที่เด็กจะเลียนแบบนั้น สwana พรพัฒน์กุล กล่าวไว้ว่า บุคคลที่เด็กเลียนแบบเริ่มต้นจากคนใกล้ชิดที่สุด ได้แก่ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ผู้เลี้ยงดูเด็ก และครู แล้วค่อยๆ ห่างออกไปจากตัวเด็กตามพัฒนาการทางสังคมของเขา ได้แก่ เพื่อน ตัวแบบที่ตรงกับความสนใจ ผู้กล้าหาญ และจากตัวละคร (Swana พรพัฒน์กุล. 2525 : 2-7) ซึ่งในวัยที่เด็กอยู่ชั้นประถมศึกษา นั้น ครูเป็นแม่แบบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ในทุก ๆ ด้าน ทั้งความรู้ ความคิด และทักษะต่าง ๆ โดยเฉพาะการเรียนรู้ด้านทักษะทางภาษา ครูเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ซึ่งวรรณิ โสมประยูร (2537 : 67) กล่าวว่า ครูหรือผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญที่สุดที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาให้กับนักเรียน เพราะนักเรียนจะเรียนรู้และเลียนแบบจากครูตลอดเวลา ถ้าครูท่านใดที่นักเรียนรัก และศรัทธามาก นักเรียนที่ยังจะจดจำสิ่งที่ครูสอน และเลียนแบบสิ่งที่ครูประพฤติมากไปด้วย ดังนั้น บุคลิกลักษณะ และบทบาทของครู จึงมีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเป็นอันมาก จากประสบการณ์ตรงของผู้วิจัยพบว่า ครูมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้วิจัยในทุกๆ ด้าน ผู้วิจัยจะสังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ของครู พฤติกรรมใดที่สนใจ ก็จะพยายามเลียนแบบเท่าที่จะสามารถทำได้ ในด้านประสบการณ์การอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ ผู้วิจัยได้รับการสอน ผีกล่น จากครูที่มีทักษะในการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่อยมา ทำให้ผู้วิจัยมีทักษะการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องด้วย

จากการสังเกตในระหว่างการทดลอง พบว่า นักเรียนทุกคนมีความตั้งใจ เอาใจใส่ สังเกตวิธีการออกเสียง โดยดูปากครู ตั้งใจฟังเสียงที่ครูเปล่งออก และพยายามเลียนแบบ และค่อย ๆ พัฒนาขึ้นจากการที่อ่านออกเสียงไม่ถูกเลย ค่อย ๆ ถูกต้องจนในที่สุดถูกต้อง ชัดเจน ดังนั้น การใช้เทคนิคแม่แบบจึงเป็นวิธีที่สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยได้ โดยนักเรียนสังเกตแม่แบบแล้วออกเสียงตามหรือเลียนแบบ เมื่อเลียนแบบไม่ถูกต้อง ก็จะได้รับตัวเสริมแรงที่นักเรียนพอใจ ซึ่งนักเรียนไม่ต้องลองผิดลองถูกในการออกเสียง สอดคล้องกับผลการศึกษากันยา ประสงค์เจริญ (2526 : 31-32) ที่ได้ศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการชมแบบ ซึ่งเป็นนิทานประกอบหุ่น 7 เรื่อง มีการพัฒนาวินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการศึกษากษมา จันทรแต่งผล (2535 : 66) ที่ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ เรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียน มีพฤติกรรมความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มิดลาตกี และคนอื่น ๆ

(Midlarsky and others. 1973 : 321 - 328) ที่ได้ศึกษาพบว่า ตัวแบบและรางวัลที่เป็นคำพูดยกย่อง มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการปลูกฝังให้เด็กเกิดพฤติกรรมเอื้อเฟื้อ

2. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง ตามขั้นตอนของการใช้ เทคนิคแม่แบบ 3 ขั้น

จะเห็นได้ว่า การใช้เทคนิคแม่แบบนั้น นักเรียนได้รับการฝึกอย่างเป็นขั้นตอนตลอด 10 ครั้ง ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านความสามารถในการอ่านภาษาไทย ในขณะที่นักเรียนที่ไม่ ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบไม่ได้รับการฝึกใด ๆ เป็นไปตามธรรมชาติ จึงทำให้นักเรียนกลุ่มนี้ไม่ เกิดการเรียนรู้ และไม่มีการพัฒนาการในด้านความสามารถในการอ่านภาษาไทย

นอกจากนี้ จากการสังเกตพบว่า ทั้งนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ทั้ง 22 คน แม้ มีอวัยวะการออกเสียงปกติ แต่พวกเขาอยู่ในที่สิ่งแวดล้อมที่มีบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง พี่เลี้ยง เพื่อน และแม้แต่ครูบางคนที่สอนเขา ก็พูดหรืออ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง พวกเขาเรียนรู้ และเลียนแบบบุคคลเหล่านี้โดยไม่รู้ว่าเขาอ่านออกเสียงไม่ถูก จึงทำให้การแก้ไขเป็นไปได้ยาก ดังคำพูดของ อาจารย์อัสนีวัณย์ แสงทะตา ครูประจำชั้น ป.2/1 อาจารย์สมศรี อินทรานวงศ์ ณ อุรุยา ครูประจำชั้น ป.2/2 และอาจารย์สุจินต์ เปียงพงศ์ศักดิ์ ครูประจำชั้น ป.2/3 ที่กล่าวเป็น เสียงเดียวกันว่าใช้วิธีใด ๆ ฝึก ก็ไม่ได้ผล ฝึกอย่างไรก็ออกเสียงไม่ถูกต้อง อาจจะเป็นเพราะว่าวิธีต่าง ๆ ที่ใช้อาจไม่เหมาะสม จะเห็นได้ว่า แม้จะฝึกด้วยวิธีต่าง ๆ ที่ใช้กันในการฝึกทางภาษาไทย แล้วยังไม่ได้ผล ดังนั้น กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกจึงไม่มีพัฒนาการ ไม่เกิดการเรียนรู้ที่จะอ่าน ภาษาไทยให้ถูกต้อง ซึ่งจากความหมายของการเรียนรู้ที่ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 126) สรุป จากความหมายของการเรียนรู้จากนักจิตวิทยา และนักการศึกษาต่าง ๆ ไว้ว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดิมไปเป็นพฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร ซึ่งเป็นผลจากการได้รับประสบการณ์ หรือได้รับการฝึกฝน มิใช่เป็นผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติ หรือสัญชาตญาณ วุฒิภาวะ พิชยาต่าง ๆ รวมทั้งอุบัติเหตุหรือความบังเอิญ ดังนั้นนักเรียนที่ไม่ ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบจึงไม่เกิดการเรียนรู้ตรงกันข้ามกับนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ ที่ผ่านกระบวนการฝึกฝนจนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการอ่านจนทำให้มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประเสริฐศรี เอือนรินทร์ (2524 : 52 - 56) ที่พบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับแม่แบบมีจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ เสาวคนธ์ ศรีพุทธศิลป์ (2537 : 63) ที่พบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงแบบต่อเนื่อง และแบบเว้นระยะมี คะแนนการอ่านคำควบกล้ำสูงขึ้นมากกว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับ การใช้เทคนิคแบบควบคู่กับการ เสริมแรงแบบต่อเนื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 ควรใช้เทคนิคแม่แบบไปพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
- 1.2 ควรมีการฝึกอบรมการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อให้เข้าใจจุดมุ่งหมายและวิธีการดำเนินการ ให้ถูกต้องชัดเจน จนเกิดความเข้าใจ ความชำนาญให้กับ ครู ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน
- 1.3 ในขณะทดลอง ผู้วิจัยพบว่า บางครั้งถ้าใช้เวลาเกิน 50 นาที จะไม่สนใจเท่าที่ควร จึงควรใช้เวลาในการฝึกแต่ละครั้งอยู่ในช่วง 40-50 นาที ซึ่งตามทฤษฎีการเรียนรู้ของฮัลล์ (Hull's Systematic Behavior Theory) ที่ได้ทดลองและเห็นปรากฏการณ์สำคัญปรากฏการณ์หนึ่งว่า ถ้าอินทรีย์เกิดความเหนื่อยล้า กล้ามเนื้อจะหดตัว การตอบสนองจะลดลงทำให้การเรียนรู้ ลดลง (กมลรัตน์ หล้าสุรวงษ์. 2528 : 186) ซึ่งปัจจุบันมีผู้วิจัยพบว่า ระยะเวลาที่เหมาะสมในการเรียนรู้ที่จะทำให้เหนื่อยล้าคือประมาณช่วงละ 49 นาที

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรนำวิธีการใช้เทคนิคแม่แบบไปพัฒนาตัวแปรอื่น เช่น ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หรือความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเป็นต้น
- 2.2 ควรใช้เทคนิคอื่น เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เช่น การชี้แนะ การให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นต้น
- 2.3 ควรใช้เทคนิคแม่แบบในการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาไทยกับนักเรียนชั้นอื่นๆ เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นต้น
- 2.4 ควรศึกษาความคงทนของผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยด้วย

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเคหา, 2528.
- กรรณิการ์ สิทธิศักดิ์. อิทธิพลของตัวแบบและการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมการเลียนแบบของเด็ก ระดับอนุบาล, ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- กษมา จันทรแต่งผล. การเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคแม่แบบกับชุดพัฒนาความชำนาญเพี้ยนที่มีต่อความชำนาญเพี้ยนในการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา
- กันยา ประสงค์เจริญ. ผลการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาวินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบ. ปรินูญานิพนธ์. กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- เกษร รongเดช. การสร้างแบบฝึกเพื่อการสอนซ่อมเสริม การอ่านออกเสียงพยัญชนะ "ง" "พ" "ผ" "คว" และ "ขว" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.
- กาญจณี แก้วทอนง. การใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อเปลี่ยนมโนภาพแห่งตนของเด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์บ้านศรีธรรมราช. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- คำนึ่ง วิสัยจร และคนอื่นๆ. "ปัญหาการสอนอ่าน," การสอนอ่านสำหรับครูประถม. 2530. อัดสำเนา.
- จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. บันทึกการเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานกระแสพระราชดำริเรื่องปัญหาการใช้คำไทย. ชุมนุมภาษาไทย. คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : 2505
- ชลธิรา กลัดอยู่ และคณะ. การใช้ภาษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์, 2517.
- ชวาล แพร์ตกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. ม.ป.ท. 2520.
- เตือนใจ รงค์โสภณ. ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อสุขภาพส่วนบุคคลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนด้าปัด อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.

- นิตยา ปานทิพย์. การทดลองสอนอ่านภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีวศึกษาวิทยาเขตบพิตรพิมุข กรุงเทพฯ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. "ภาษาไทยเป็นภาษาที่ทันกาลหรือไม่," ปริทัศน์, 5 (4) : 42-59 ; มีนาคม-พฤษภาคม 2511.
- ประเทือง คล้ายสุวรรณ. อ่านเขียนคำไทย. กรุงเทพฯ : สุทธิสารการพิมพ์, 2529.
- ประกาศรี สี่อำไพ. วิธีการสอนภาษาระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2524.
- ประเสริฐ เขยชิด. แบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบ "ร" และ "ล" สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง. วิทยานิพนธ์ ก.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัดสำเนา.
- ประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์. การทดลองใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โครงการส่งเสริมการแต่งคำราชนววมหาวิทยาลัย, 2530.
- ผะอบ โปษะกฤษณะ. ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย. สำนักพิมพ์พีระพัฒนา, 2516.
- พรณธิภา อ่อนแสง. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นไทยลาว ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมสร้างกระบวนการคิดอย่างมีระบบกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทั่วไป ในโรงเรียนนครไทยวิทยาคม อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- พยุง ญาณโกมุท. "ข้อคิดในการสอนภาษาไทยว่าด้วยการพูดหรืออ่านออกเสียงอักษรควบ." ประชาศึกษา. 18(1) : 624 - 631
- พูนศรี อัมประไพ. การศึกษาข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทย และการสร้างแบบฝึกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 8 ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

- เพ็ญแข สุภิกิตย์. ปัญหาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- ยุพา ชัมพงษ์. การสอนแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้อักษร "ร" "ด" "ว" สำหรับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.
- รัญจวน อินทรกำแหง และคณะ. การอ่านและการพิจารณาหนังสือ. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ อักษรเจริญทัศน์, 2519.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. ศึกษาพรจำกัด 2528.
- วันเพ็ญ สุภิกิตย์. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และทัศนคติต่อภาษาไทย ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีอ่านแล้วเขียนอันดับเรื่องราวกับวิธีอ่านแล้วทำ แบบฝึกหัด. ปรินญาณิพนธ์ คศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- วิชาการ, กรม คู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. อรุณการพิมพ์, 2526.
คู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. เล่ม 1 โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2522.
คู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. เล่ม 1 โรงพิมพ์การศาสนา, 2523.
รายงานการสำรวจความสนใจและรสนิยมในการอ่านของเด็กและเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, 2520.
- วรรณิ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2537.
- วีระ อุสาหะ. ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบต่อมารยาทในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 1 โรงเรียนสรรพยา จังหวัดชัยนาท. ปรินญาณิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ศรีัญญา ชัยเพียรเจริญ. ผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการประหยัดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี. ปรินญาณิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- ศรีประภา ปาลสุทธิ. การสร้างแบบฝึกการอ่าน ร ด ว ควบกล้ำ สำหรับชั้นประถมปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.

ศรียา นิยมธรรม และประภัศร นิยมธรรม. พัฒนาการทางภาษา : หนังสืออ่านประกอบ
จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ. 2518.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ :
สภาลาดพร้าว, 2520

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.
2533) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 1.
พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2540.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. การปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา
คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

สวนา พรพัฒน์กุล. อิทธิพลของตัวแบบที่มีต่อพัฒนาการด้านความคิดและการเรียนรู้ทางสังคม
ของเด็กไทย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2525.

สุดารัตน์ เอกวานิช. การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำสำหรับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2519. อัดสำเนา.

สุนันทา ทองซอน. การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมร และ
นักเรียนที่พูดภาษาส่วย. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดสุรินทร์. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2525. อัดสำเนา.

สุพจน์ พันธนิยะ. การส่งเสริมการอ่านโดยการใช้ตัวแบบเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการอ่านใน
นักเรียนชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

เสาวคนธ์ ศรีพุทธศิลป์. ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อการอ่านคำ
ควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านราษฎร์ดำเนิน อำเภอหนอง
บัวแดง จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. การพัฒนาการอ่านแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : บริษัท
ประยูรวงศ์ จำกัด, 2531.

Bandura, Albert. Social Learning Theory. New Jersey : Prentice-Hall 1977.

- Bandura, A.J.E. Grusea and F.L. Menlove. "Observational Learning as a Function of Symbolization and Incentive Set," Child Development. 37 : 499-506; September, 1969.
- Best, Bill Arnoid. "The Effect of Special Programs on Kean Gains in Reading, "Dissertation Abstracts International. 10 : 3316 - A April, 1969.
- Blackman, Garth J. and Silberman Adalph, Modification of child and Adolescent Behavior. Belmont California Wadsworth Publishing Company Inc., 1975. p 57.
- Goodman, Kenneth S. "Reading A Psycholinguistic Guessing Game," Journal of The Reading Specialist. 4 (May) 1967.
- Egel, Andrew L. "Reinforcer Variation : Implications for Motivation Developmentally Disabled Children," Journal of Applied Behavior Analysis. 14 : 345-350 ; 1981.
- midlarsky, B. Bryan, James H., and Brickman, P. "Aversive Approval: interactive Effects of Modeling and Reinforcement on Altruistic Behavior," Child Development." 44(1973) : 321 - 328
- Piaget, J. "Intellectual Evolution from Adolescence to Adulthood," Human Development. 15: 1 - 12 ; 1972.
- Smith, Samvel. Best Methods of study. London : Barnes Noble Inc., Books, 1970
- Thorndike, Edward L. "Reading as Reasoning : A study of Mistikes in Paragreph reading, "In Innovation and Change in Reading Instruction. Edited by Helen M. Robinson. illinosi, The National Socity for The study of Education, 1968.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบสำหรับกลุ่มทดลอง

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมใช้เทคนิคแม่แบบและระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการปรับพฤติกรรม การอ่านภาษาไทย 3. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์การใช้เทคนิคแม่แบบ	1. ผู้วิจัยแนะนำตัวเองให้นักเรียนทุกคนรู้จักและให้นักเรียนแนะนำตัวเองให้รู้จักซึ่งกันและกันและให้ร้องเพลง "สวัสดีเธอจ้า" 2. ให้นักเรียนร่วมกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย โดยผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนหยิบชิ้นส่วนรูปม้าที่แบ่งออกเป็นส่วน ๆ คนละ 1 ชิ้น 4. ให้นักเรียนจับคู่กันแต่ละคู่ซักถามข้อมูลส่วนตัวของกันและกัน และจดข้อมูลที่ไต่ลงในชิ้นส่วนของม้าของตนเอง จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคู่ออกมาแนะนำเพื่อนที่เป็นคู่ของตนให้นักเรียนคนอื่น ๆ ทราบ 5. เมื่อนักเรียนออกมาแนะนำตัวจนครบทุกคนแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยสรุปกิจกรรมนี้ว่ามีวัตถุประสงค์อะไร	1. กระดาษรูปม้า 1 รูป แบ่งเป็น 14 ส่วน ซึ่งมีขนาดและการตัดแบ่งที่แตกต่างกัน 2. แผนภูมิเพลง "สวัสดีเธอจ้า"

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			6. ผู้วิจัยสรุปวัตถุประสงค์ของกิจกรรมว่าเพื่อให้ให้นักเรียนที่ไม่คุ้นเคยกันมาก่อนได้เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของตนเองเพื่อจะได้ทำความรู้จักและสามารถแนะนำเพื่อน ๆ ให้นักเรียนให้นักเรียนคนอื่น ๆ ได้รู้จักด้วย 7. ผู้วิจัยกล่าวถึงการพูดหรืออ่านออกเสียงได้ถูกต้องว่ามีประโยชน์และมีความสำคัญมาก การพูดและการอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องชัดเจนก็มีผลเสียซึ่งควรจะได้รับ การแก้ไขและวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะเพิ่มความถูกต้องในการอ่านออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ 8. ผู้วิจัยชี้แจงถึงวิธีการปรับพฤติกรรมการอ่านภาษาไทยโดยการใช้เทคนิคแม่แบบ ซึ่งผู้วิจัยเสนอแม่แบบโดยเปิดเทปบันทึกเสียง และผู้วิจัยเป็นแม่แบบการอ่าน	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			ภาษาไทยที่ถูกต้องให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านตามเทปบันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน เมื่อครบทุกคำแล้วให้นักเรียนอ่านภาษาไทยตามผู้วิจัยใหม่ โดยอ่านครั้งละ 1 คนจนครบทุกคน 9. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า เมื่อนักเรียนอ่านภาษาไทยทุกคนแล้ว ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านเรื่องอีกครั้งหนึ่ง ถ้านักเรียนคนใดอ่าน อ่านไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ 10. ผู้วิจัยชี้แจง ให้นักเรียนทราบถึงวิธีการประเมินผลการอ่านภาษาไทย ก่อนที่จะให้การเสริมแรงแก่นักเรียน โดยผู้วิจัยจะให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเรื่องชุดหนึ่งที่มีคำชุดเดิม แล้วผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะให้การเสริมแรงแก่นักเรียน	

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			11. ผู้วิจัยนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ ที่จะ พบกันในการทดลอง	
2	2 ความ สามารถใน การอ่าน ภาษาไทย	1. เพื่อให้ นักเรียนได้ เรียนรู้เกี่ยวกับคำที่ออก เสียง ร และ ล โดย การฟัง และการพูดที่ ออกเสียง ร และ ล ต่อ ไปนี้ โรงเรียน อารี เรียน เวลา เล่า แล้ว ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้ นักเรียนอ่าน คำที่ออกเสียง ร ล คำ ว่า โรงเรียน อารี เรียน เวลา เล่า แล้ว ได้ถูก ต้อง	ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง เป็น 3 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถาม นักเรียนเกี่ยวกับคำที่ออก เสียง ร และ ล ว่า นัก เรียนเคยนำไปใช้หรือเคย อ่านบ้างหรือไม่อย่างไร ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ 1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึก เสียงคำที่ออกเสียง ร และ ล คำว่า โรงเรียน อารี เรียน เวลา เล่า แล้ว ให้ นักเรียนฟัง หลังจากนั้น ให้นักเรียนอ่านคำที่ออก เสียง ร และ ล ตามเทป บันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน 2. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่าน คำที่ออกเสียง ร และ ล ตามผู้วิจัยใหม่โดยอ่าน ครั้งละ 1 คน จนครบทุกคน 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่าน เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร และ ล อีกครั้งหนึ่ง ถ้านักเรียน	1. เทปบันทึกเสียง ที่ประกอบด้วยคำว่า โรงเรียน อารี เรียน เวลา เล่า แล้ว 2. เรื่องที่มีคำที่ออก เสียง ร และ ล สำหรับฝึกอ่าน 3. เรื่องที่มีคำที่ออก เสียง ร และ ล ที่จะ ให้การเสริมแรง 4. แบบบันทึกความ สามารถในการอ่าน ภาษาไทย

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			คนใดอ่านคำที่ออกเสียง ร และ ล ไม่ถูก ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านคำที่ออกเสียง ร และ ล ใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร และ ล แล้วผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะให้การเสริมแรงตามเงื่อนไขที่กำหนด ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่า ถ้าจะอ่านคำที่ออกเสียง ร และ ล ให้ถูกต้อง ชัดเจน ทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนที่อ่านต่อเป็นการบ้าน	
3	ความ สามารถใน การอ่าน ภาษาไทย	1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำที่ออกเสียง ร และ ล ต่อไปนี้ เล็ก นักเรียน ร้อง เล่น ร่วม ลืม ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนอ่านคำที่ออกเสียง ร และ ล คำว่า เล็ก นักเรียน ร้อง เล่น ร่วม ลืม ได้ถูก	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำที่ออกเสียง ร และ ล ว่านักเรียนเคยนำไปใช้หรือเคยอ่านบ้างหรือไม่อย่างไร ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ	1. เทปบันทึกเสียงที่ประกอบด้วยคำว่า เล็ก นักเรียน ร้อง เล่น ร่วม ลืม 2. เรื่องคำที่ออกเสียง ร และ ล สำหรับฝึกอ่าน 3. เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร และ ล ที่จะ

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
		ต้อง	1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึกเสียง คำที่ออกเสียง ร และ ล คำว่า เด็ก นักเรียน ร้อง เล่น ร่วม ลืม ให้นักเรียน ฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียน อ่านคำที่ออกเสียง ร และ ล ตามเทปบันทึกเสียง พร้อมกันทุกคน 2. ผู้วิจัยอ่านคำที่ออกเสียง ร และ ล ตามผู้วิจัยใหม่ โดยอ่านครั้งละ 1 คน จนครบทุกคน 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่าน เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล ที่ระบุในข้อ 1 อีกครั้งหนึ่ง ถ้านักเรียนคนใดอ่านคำที่ ออกเสียง ร ล คำใดไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้นักเรียน อ่านคำนั้นใหม่ โดยผู้วิจัย จะเป็นแม่แบบ 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่าน เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล แล้วผู้วิจัยตรวจสอบความ ถูกต้องโดยบันทึกลงใน แบบบันทึกพฤติกรรม การ อ่านคำที่ออกเสียง ร ล แล้ว ให้รางวัลคนที่อ่านได้ถูก ต้องชัดเจน	ให้การเสริมแรง 4. แบบบันทึกความ สามารถในการอ่าน ภาษาไทย

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าถ้าจะอ่านคำที่ออกเสียง ร ล ให้ถูกต้อง ชัดเจน ทำได้อย่างไรแล้ว ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน	
4	ความสามารถในการอ่านภาษาไทย	1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำที่ออกเสียง ร ล โดยการฟังและพูดคำที่ออกเสียง ร ล ต่อไปนี้ เรา รัก เรียบร้อย ทะเล เลี้ยง ลิง ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนอ่านคำที่ออกเสียง ร ล คำว่า เรา รัก เรียบร้อย ทะเล เลี้ยง ลิง ได้ถูกต้อง	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำที่ออกเสียง ร ล ว่านักเรียนเคยนำไปใช้หรือเคยอ่านบ้างหรือไม่ อย่างไร ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ 1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึกเสียง คำ ร ล คำว่า เรา รัก เรียบร้อย ทะเล เลี้ยง ลิง ให้นักเรียนฟังหลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านตามเทปบันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน 2. ผู้วิจัยอ่านคำที่ออกเสียง ร ล แล้วให้นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยใหม่โดยอ่านครั้งละ 1 คนจนครบทุกคน	1. เทปบันทึกเสียงประกอบด้วยคำว่า เรา รัก เรียบร้อย ทะเล เลี้ยง ลิง 2. เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล สำหรับฝึกการอ่าน 3. เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล สำหรับทดสอบก่อนที่จะมีการเสริมแรง 4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล ที่ระบุในข้อ 1 อีกครั้งหนึ่ง ถ้านักเรียนคนใดอ่านคำใดไม่ถูกต้องผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล แล้วผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะให้การเสริมแรงแก่นักเรียนตามเงื่อนไขที่กำหนด ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าถ้าอ่านคำที่ออกเสียง ร ล ให้ถูกต้อง ชัดเจน ทำได้อย่างไร แล้วสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน	
5 ความ	สามารถ	1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำที่ออกเสียง ร ล โดยการฟังและพูดคำต่อไปนี้ และ ร้องให้ เลือด ริม ล้ม เรียนรู้ ได้ถูกต้อง	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำ ที่ออกเสียง ร ล ว่านักเรียนเคยนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร	1. เทปบันทึกเสียงที่ประกอบด้วยคำว่า และ ร้องให้ เลือด ริม ล้ม เรียนรู้ 2. เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล สำหรับฝึกอ่าน

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
		2. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ออกเสียง ร ล คำว่า และ ร้องให้เลียด ธิบ ล้ม เรียนรู้ได้ถูกต้อง	ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ 1. วิจัยเปิดเทปบันทึกเสียง ร ล คำว่า และ ร้องให้เลียด ธิบ ล้ม เรียนรู้ให้นักเรียนฟังหลังจากนั้นให้นักเรียนอ่าน ตามเทปบันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน 2. ผู้วิจัยอ่านคำที่ออกเสียง ร ล นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยใหม่โดยอ่านครั้งละ 1 คน จนครบทุกคน 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล ที่ระบุในข้อ 1 อีกครั้งหนึ่งถ้านักเรียนคนใดอ่านคำใดไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้อ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล แล้วผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะให้ตัวเสริมแรงแก่นักเรียนตามเงื่อนไขที่กำหนด ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าจะอ่านคำที่ออกเสียง ร ล ให้ถูกต้องชัดเจนทำได้อย่างไร	3. เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล สำหรับทดสอบก่อนที่จะให้ตัวเสริมแรง 4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน	
6	ความ สามารถใน การอ่าน ภาษาไทย	1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำที่ออกเสียง ร ล โดยการฟังและพูดคำที่ออกเสียง ร ล ต่อไปนี้ ร้อน โลกรวดเร็ว รก ลูก ลา ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ออกเสียง ร ล คำว่า ร้อน โลกรวดเร็ว รก ลูก ลา ได้ถูกต้อง	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้ ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำที่ออกเสียง ร ล ว่านักเรียนเคยนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร ชั้นที่ 2 ชั้นเสนอแม่แบบ 1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึกเสียง ร ล คำว่า ร้อน โลกรวดเร็ว รก ลูก ลา ให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านตามเทปบันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน 2. ผู้วิจัยอ่านคำที่ออกเสียง ร ล นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยใหม่ โดยอ่านครั้งละ 1 คน จนครบทุกคน 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล ที่ระบุในข้อ 1 อีกครั้งหนึ่ง ถ้านักเรียนคนใดอ่านคำใดไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้อ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ	1. เทปบันทึกเสียงที่ประกอบด้วยคำว่า ร้อน โลกรวดเร็ว รก ลูก ลา 2. เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล สำหรับฝึกอ่าน 3. เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล สำหรับทดสอบก่อนที่จะให้ตัวเสริมแรง 4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			4. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านข้อความที่มีคำที่ออกเสียง ร ล แล้วผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะให้ตัวเสริมแรงแก่นักเรียนตามเงื่อนไขที่กำหนด ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าจะอ่านที่ออกเสียง ร ล ให้ถูกต้องชัดเจน ทำได้อย่างไร แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน	
7	ความ สามารถใน การอ่าน ภาษาไทย	1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำที่ออกเสียง ร ล โดยการฟังและพูดคำที่ออกเสียง ร ล ต่อไปนี้ รวม รู้เรื่อง กำลั้ง ลูก ลัก ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ออกเสียง ร ล คำว่า รวม รู้เรื่อง กำลั้ง ลูก ลัก ได้ถูกต้อง	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำที่ออกเสียง ร ล ว่านักเรียนเคยนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ 1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึกเสียง ร ล คำว่า รวม รู้เรื่อง กำลั้ง ลูก ลัก ให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้น	1. เทปบันทึกเสียงที่ประกอบด้วยคำว่า รวม รู้เรื่อง กำลั้ง ลูก ลัก 2. เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล สำหรับฝึกอ่าน 3. เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล สำหรับทดสอบก่อนที่จะให้ตัวเสริมแรง 4. แบบบันทึกความ

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
8	ความ สามารถใน	1. เพื่อให้นักเรียนได้ เรียนรู้เกี่ยวกับคำควบ	2. ผู้วิจัยอ่านคำที่ออกเสียง ร ล นักเรียนอ่านตามผู้ วิจัยใหม่ โดยอ่านครั้งละ 1 คน จนครบทุกคน 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่าน เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล ที่ระบุในข้อ 1 อีกครั้งหนึ่ง ถ้านักเรียนคนใดอ่านเรื่อง ใดไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้ อ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็น แม่แบบ 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละ คนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออก เสียง ร ล แล้วผู้วิจัยตรวจ สอบความถูกต้องก่อนที่จะ ให้การเสริมแรงแก่นักเรียน ตามเงื่อนไขที่กำหนด ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคน แสดงความคิดเห็นว่าจะ อ่านคำที่ออกเสียง ร ล ให้ ถูกต้องชัดเจน ทำได้อย่างไร แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนฝึกอ่านต่อ เป็นการบ้าน ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้	1. เทปบันทึกเสียง ที่ประกอบด้วยคำว่า

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
	การอ่าน ภาษาไทย	กล้า โดยการฟังและ พูดคำควบกล้ำ ปรากฏ ครูประจำชั้น ครับ ปลา ความ เพลง ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนอ่าน ออกเสียงคำควบกล้ำ คำว่า ปรากฏ ครูประจำชั้น ครับ ปลา ความ เพลง ได้ถูกต้อง	ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถาม นักเรียนเกี่ยวกับคำควบกล้ำ ว่านักเรียนเคยนำ ไปใช้หรือไม่ อย่างไร ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ 1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึก เสียง คำว่า ปรากฏ ครูประจำชั้น ครับ ปลา ความ เพลง ให้นักเรียน ฟังหลังจากนั้นให้นักเรียน อ่านตามแบบบันทึกเสียง พร้อมกันทุกคน 2. ผู้วิจัยอ่านคำควบกล้ำ นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยใหม่ โดยอ่านครั้งละ 1 คน จนครบทุกคน 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่าน เรื่องคำที่มีคำควบกล้ำที่ระบุ ในข้อ 1 อีกครั้งหนึ่ง ถ้านัก เรียนคนใด อ่านคำใดไม่ถูก ต้อง ผู้วิจัยจะให้อ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่าน เรื่องที่มีคำควบกล้ำแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง ก่อนที่จะให้ตัวเสริมแรงแก่ นักเรียนตามเงื่อนไขที่ กำหนด	ปรากฏ ครูประจำชั้น ครับ ปลา ความ เพลง 2. เรื่องที่มีคำควบ กล้ำ สำหรับฝึกอ่าน 3. เรื่องที่มีคำควบ กล้ำ สำหรับทด สอบก่อนที่จะให้ตัว เสริมแรง 4. แบบบันทึกความ สามารถในการอ่าน ภาษาไทย

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าจะอ่านคำควบกล้ำให้ถูกต้องชัดเจน ทำได้อย่างไรแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน	
9	ความสามารถในการอ่านภาษาไทย	1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำควบกล้ำ โดยการฟังและพูดคำที่ออกเสียง ร ล ต่อไปนี้ พลอย พระ กราบ ปลุก ไคร กวาด ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียง คำที่ออกเสียง ร ล คำว่า พลอย พระ กราบ ปลุก ไคร กวาด ได้ถูกต้อง	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำที่ออกเสียง ร ล ว่านักเรียนเคยนำไปใช้หรือไม่ อย่างไร ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ 1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึกเสียง คำว่า พลอย พระ กราบ ปลุก ไคร กวาด ให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านตามเทปบันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน 2. ผู้วิจัยอ่านคำ นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยใหม่ โดยอ่านครั้งละ 1 คน จนครบทุกคน 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำควบกล้ำที่ระบุในข้อ 1 อีกครั้งหนึ่ง ถ้านัก	1. เทปบันทึกเสียงที่ประกอบด้วยคำว่า พลอย พระ กราบ ปลุก ไคร กวาด 2. เรื่องที่มีคำควบกล้ำ สำหรับฝึกอ่าน 3. เรื่องที่มีคำควบกล้ำ สำหรับทดสอบก่อนที่จะให้การเสริมแรง 4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			เรียนคนใด อ่านคำใดไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้อ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่าน เรื่องที่มีคำควบกล้ำแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง ก่อนที่จะให้ตัวเสริมแรงแก่นักเรียนตามเงื่อนไขที่กำหนด ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคน แสดงความคิดเห็นว่าจะอ่านคำควบกล้ำให้ถูกต้องชัดเจน ทำได้อย่างไรแล้ว ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน	
10	ความสามารถในการอ่านภาษาไทย	1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำควบกล้ำ โดยฟังและพูดคำว่า พรุ้งนี้ กรอบครัว กวาง ไกล เพราะ กลัว ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำคำว่า พรุ้งนี้ กรอบครัว กวาง ไกล เพราะ กลัว ได้ถูกต้อง	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำควบกล้ำว่านักเรียนเคยนำไปใช้หรือไม่อย่างไร ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ 1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึกเสียง คำว่า พรุ้งนี้ กรอบครัว กวาง ไกล เพราะ กลัว ให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้น	1. เทปบันทึกเสียงที่ประกอบด้วยคำว่า พรุ้งนี้ กรอบครัว กวาง ไกล เพราะ กลัว 2. เรื่องที่มีคำควบกล้ำ สำหรับฝึกอ่าน 3. เรื่องที่มีคำควบกล้ำ สำหรับทดสอบก่อนที่จะให้การเสริมแรง 4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่าน

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			ให้นักเรียนอ่านตามเทป บันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน 2. ผู้วิจัยอ่านคำควบกล้ำ นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยใหม่ โดยอ่านครั้งละ 1 คน จน ครบทุกคน 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่าน เรื่องที่มีคำควบกล้ำที่ระบุ ในข้อ 1 อีกครั้งหนึ่ง ถ้านัก เรียนคนใด อ่านคำใดไม่ถูก ต้อง ผู้วิจัยจะให้อ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่าน เรื่องที่มีคำควบกล้ำแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง ก่อนที่จะให้การเสริมแรงแก่นัก เรียนตามเงื่อนไขที่ กำหนด ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคน แสดงความคิดเห็น ว่าจะ อ่านคำควบกล้ำให้ถูกต้อง ชัดเจน ทำได้อย่างไรแล้ว ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้ นักเรียนฝึกอ่านต่อเป็นการ บ้าน	ภาษาไทย
11	ความ สามารถ ในการอ่าน ภาษาไทย	1. เพื่อให้นักเรียนได้ เรียนรู้เกี่ยวกับคำควบ กล้ำ โดยฟังและพูดคำ ควบกล้ำต่อไปนี้	ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถาม	1. เทปบันทึกเสียง ที่ประกอบด้วยคำว่า ครูใหญ่ กระดาษ ประโยชน์

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
		ครูใหญ่ กระจาย ประโยชน์ กระหล่ำปลี กล่อง ไกว ได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนอ่าน ออกเสียงคำควบกล้ำ คำว่า ครูใหญ่ กระจาย ประโยชน์ กระหล่ำปลี กล่อง ไกว ได้ถูกต้อง	นักเรียนเกี่ยวกับคำควบกล้ำ ว่านักเรียนเคยนำไปใช้ หรือไม่อย่างไร ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ 1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึก เสียง คำว่า ครูใหญ่ กระจาย กระหล่ำปลี กล่อง ไกว ให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้น ให้นักเรียนอ่านตามเทป บันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน 2. ผู้วิจัยอ่านคำควบกล้ำ นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยใหม่ โดยอ่านครั้งละ 1 คน จน ครบทุกคน 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่าน เรื่องที่มีคำควบกล้ำที่ระบุ ในข้อ 1 อีกครั้งหนึ่ง ถ้านัก เรียนคนใด อ่านคำใดไม่ถูก ต้อง ผู้วิจัยจะให้อ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่าน เรื่องที่มีคำควบกล้ำแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง ก่อนที่จะให้การเสริมแรงแก่นักเรียนตามเงื่อนไขที่กำหนด ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคน แสดงความคิดเห็นว่าจะ	กระหล่ำปลี กล่อง ไกว 2. เรื่องที่มีคำควบ กล้ำ สำหรับฝึกอ่าน 3. เรื่องที่มีคำควบ กล้ำ สำหรับทดสอบ ก่อนที่จะให้ การเสริมแรง 4. แบบบันทึกความ สามารถในการอ่าน ภาษาไทย

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
			อ่านคำควบกล้ำให้ถูกต้องชัดเจน ทำได้อย่างไรแล้ว ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และให้นักเรียนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน	
12	ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อให้นักเรียนบอกความสำคัญของการพูด อ่าน คำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำที่ถูกต้องชัดเจน 2. เพื่อให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการพูด และการอ่าน คำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำที่ถูกต้องชัดเจน	1. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุป ทบทวน สิ่งที่ได้เรียนรู้มาทั้งหมด 2. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมถึงความสำคัญของการอ่านคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ 3. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักเรียน และกล่าวปิดการทดลอง	

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 1

เรื่อง ปฐมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการปรับพฤติกรรมกรรมการอ่านคำที่ออกเสียง ร ล
3. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการใช้เทคนิคแม่แบบ

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำตัวเองให้นักเรียนทุกคนรู้จัก และให้นักเรียนแนะนำตนเอง ให้นักเรียนรู้จักซึ่งกันและกัน หลังจากนั้นผู้วิจัยให้นักเรียนร้องเพลง “สวัสดีเธอจ๋า” พร้อมทำท่าประกอบเพลง
2. ให้นักเรียนร่วมสร้างความคุ้นเคย โดยผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนหยิบชิ้นส่วนรูปม้าที่แบบออกเป็นส่วน ๆ คนละ 1 ชิ้น
3. ให้นักเรียนนำชิ้นส่วนรูปม้าที่ตนหยิบได้ไปหาชิ้นส่วนรูปม้าที่อยู่กับเพื่อน ๆ เพื่อนำมาประกอบเป็นรูปม้าที่สมบูรณ์
4. ให้นักเรียนแต่ละคู่ซักถามข้อมูลส่วนตัวของกันและกัน และจดข้อมูลที่ได้ลงในชิ้นส่วนรูปม้าของตนเอง จากนั้นให้นักเรียนแต่ละคู่ออกมาแนะนำเพื่อนที่เป็นคู่ของตนให้นักเรียนคนอื่น ๆ ทราบ
5. เมื่อนักเรียนออกมาแนะนำตัวจนครบทุกคนแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปกิจกรรมนี้ว่ามีวัตถุประสงค์อะไร
6. ผู้วิจัยสรุปวัตถุประสงค์ของกิจกรรมว่าเพื่อให้นักเรียนที่ไม่คุ้นเคยกันมาก่อนได้เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของตนเอง เพื่อจะได้ทำความรู้จักแนะนำเพื่อนให้นักเรียนคนอื่น ๆ ได้รู้จักด้วย
7. ผู้วิจัยกล่าวถึงการพูดหรืออ่านออกเสียงได้ถูกต้องว่ามีประโยชน์และมีความสำคัญมาก การพูดและการอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องชัดเจนก็มีผลเสียซึ่งควรจะได้รับแก้ไข
8. ผู้วิจัยชี้แจงถึงวิธีการปรับพฤติกรรมกรรมการอ่านภาษาไทย โดยการใช้เทคนิคแม่แบบ ซึ่งผู้วิจัยเสนอแม่แบบโดยเปิดเทปบันทึกเสียงการอ่าน และผู้วิจัยเป็นแม่แบบภาษาไทยที่ถูกต้องให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านตามเทปบันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน เมื่อครบทุกคนแล้วให้นักเรียนอ่านภาษาไทยตามผู้วิจัยใหม่ โดยอ่านครั้งละ 1 คน จนครบทุกคน

9. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า เมื่อนักเรียนอ่านภาษาไทยทุกคนแล้ว ผู้วิจัยจะให้
นักเรียนอ่านเรื่องครึ่งหนึ่ง ถ้านักเรียนคนใดอ่านไม่ถูกต้องผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใหม่โดยผู้วิจัย
จะเป็นแม่แบบ

10. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวิธีการประเมินผลการอ่านภาษาไทยก่อนที่จะให้การ
เสริมแรงแก่นักเรียน โดยผู้วิจัยจะให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเรื่องอีกชุดหนึ่งที่มีคำชุดเดิม แล้วผู้วิจัย
ตรวจสอบความถูกต้องก่อนที่จะให้การเสริมแรงแก่นักเรียน

11. ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ที่จะพบกันในการทดลอง

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. แผนภูมิเพลง “สวัสดีเธอเจ้า”
2. กระดาษรูปม้า 1 รูป ซึ่งแบ่งเป็น 14 ส่วน ซึ่งมีขนาดและการตัดแบ่งที่
แตกต่างกัน

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 2

เรื่อง การอ่านคำที่ออกเสียง ร ล ได้แก่คำว่า โรงเรียน อารี เรียน เวลา เล่า แล้ว

ภาษาไทยที่ใช้

คำที่ออกเสียง ร ล ได้แก่คำว่า โรงเรียน อารี เรียน เวลา เล่า แล้ว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำที่ออกเสียง ร ล ต่อไปนี้คือคำว่า โรงเรียน อารี เรียน เวลา เล่า แล้ว ได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนอ่านคำที่ออกเสียง ร ล ต่อไปนี้คือคำว่า โรงเรียน อารี เรียน เวลา เล่า แล้ว ได้ถูกต้อง

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำต่าง ๆ ต่อไปนี้ คือ
โรงเรียน อารี เรียน เวลา เล่า แล้ว

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยเปิดเทปเสียงคำที่ออกเสียง ร ล คำว่า โรงเรียน อารี เรียน เวลา เล่า แล้ว ให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนอ่านตามเทปเสียงพร้อมกันทุกคน
2. ผู้วิจัยอ่านคำที่ออกเสียง ร ล แล้วให้นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยใหม่โดยอ่าน
ครั้งละ 1 คน จนครบทุกคน
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล ที่ระบุในข้อ 1 อีกครั้ง
หนึ่ง ถ้านักเรียนคนใดอ่านคำที่ออกเสียง ร ล คำใดไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้อ่านคำนั้นใหม่ โดย
ผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล แล้วผู้วิจัยตรวจสอบ
ความถูกต้องโดยบันทึกลงในแบบบันทึกพฤติกรรมการอ่านคำที่ออกเสียง ร ล แล้วให้รางวัลคน
ที่อ่านได้ถูกต้องชัดเจน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าถ้าจะอ่านคำที่ออกเสียง ร ล ให้ถูกต้องชัดเจนทำได้อย่างไรบ้างแล้ว ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ถูกต้องชัดเจน ฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้องชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เทปบันทึกเสียงคำที่ออกเสียง ร ล ประกอบด้วยคำ โรงเรียน อารี เรียน เวลา เล่า
2. เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล สำหรับฝึกอ่าน ดังนี้
วันนี้โรงเรียนของอารี เปิดเรียนเป็นวันแรก อารีรีบไปโรงเรียนแต่เช้า เพราะอยากพบเพื่อน ๆ อารีใช้เวลาทั้งวันในโรงเรียนอย่างมีความสุข และเพื่อน ๆ ผลัดกันเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ในช่วงปิดเทอม จนได้เวลาเลิกเรียน แล้วอารีและเพื่อน ๆ ก็แยกย้ายกันกลับบ้าน
3. เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล สำหรับทดสอบก่อนที่จะให้การเสริมแรง ดังนี้
อารีจัดตารางเวลาประจำวัน ซึ่งมีทั้งเวลาเรียนและเวลาเล่น นอกจากนี้ยังกำหนดสิ่งที่ต้องทำที่บ้านและสิ่งที่ต้องทำที่โรงเรียน เมื่ออารีจัดทำตารางเวลาเสร็จแล้ว ก็ปฏิบัติตามเวลาที่กำหนดไว้ คุณแม่จึงเอาไปเล่าให้เพื่อน ๆ ของคุณแม่ฟังอย่างภาคภูมิใจ
4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการตอบคำถามและการอภิปรายแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจการอ่านจากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 3

เรื่อง การอ่านออกเสียง ร ล ได้แก่ว่า เล็ก นักเรียน ร้อง เล่น ร่วม ลืม

ภาษาไทยที่ใช้ คำที่ออกเสียง ร ล ได้แก่ว่า เล็ก นักเรียน ร้อง เล่น ร่วม ลืม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำที่ออกเสียง ร ล ต่อไปนี้คือคำว่า เล็ก นักเรียน ร้อง เล่น ร่วม ลืม ได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ออกเสียง ร ล คำว่า เล็ก นักเรียน ร้อง เล่น ร่วม ลืม ได้ถูกต้อง

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำต่าง ๆ ต่อไปนี้ เล็ก นักเรียน ร้อง เล่น ร่วม ลืม เคยนำไปใช้หรือเคยอ่านบ้างหรือไม่อย่างไร

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึกเสียงคำที่ออกเสียง ร ล คำว่า เล็ก นักเรียน ร้อง เล่น ร่วม ลืม ให้นักเรียนฟังหลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านตามเทปบันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน
2. ผู้วิจัยอ่านคำที่ออกเสียง ร ล แล้วให้นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยใหม่โดยอ่านครั้งละ 1 คน จนครบทุกคน
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล ที่ระบุในข้อ 1 อีกครั้ง ถ้านักเรียนคนใดอ่านคำที่ออกเสียง ร ล คำใดไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้อ่านคำนั้นใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล แล้วผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องโดยบันทึกลงใน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าถ้าจะอ่านคำที่ออกเสียง ร ล ให้ถูกต้อง ชัดเจนทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้อง ชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เทปบันทึกเสียงคำที่ประกอบด้วยคำว่า เล็ก นักเรียน ร้อง เล่น ร่วม ลืม
2. เรื่องที่มีคำอักษร ร ล สำหรับฝึกอ่านดังนี้

น้องเล็กเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความสามารถพิเศษคือ ร้องเพลง เธอมักจะฝักร้องในเวลาที่เป็นเพื่อน ๆ ไปเล่น เธอบอกว่าการร้องเพลงเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งที่เธอได้ร่วมทำกับเพื่อน ๆ พี่ ๆ ในชุมชนดนตรี แต่เธอก็ไม่เคยลืมหน้าที่ของนักเรียน เธอจึงได้รับคำชมเชยจากคุณครูและเพื่อน ๆ เสมอ

3. เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล สำหรับทดสอบก่อนที่จะได้รับการเสริมแรง ดังนี้

ทุก ๆ เช้า นักเรียนทุกคนจะร่วมกันร้องเพลงชาติที่หน้าเสาธง ทั้งเด็กเล็ก และเด็กโตร้องเพลงชาติอย่างตั้งใจ ไม่มีใครลืมเนื้อร้องและไม่มีใครเล่นขณะเคารพธงชาติ คุณครูทุกคนพอใจและกล่าวคำชมเชย จึงทำให้นักเรียนทุกคนชอบการเข้าแถวตอนเช้า และเข้าห้องเรียนเรียนหนังสืออย่างมีความสุข

4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย
5. บัตรคำ ประกอบด้วยคำว่า เล็ก นักเรียน ร้อง เล่น ร่วม ลืม

กาประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบการอ่านคำที่ออกเสียง ร ล จากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 4

เรื่อง การอ่านออกเสียง ร ล ได้แก่คำว่า เรา รัก เรียบร้อย ทะเล เลี้ยง ลิง

ภาษาไทยที่ใช้ คำที่ออกเสียง ร ล ได้แก่คำว่า เรา รัก เรียบร้อย ทะเล เลี้ยง ลิง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำที่ออกเสียง ร ล ต่อไปนี้คือคำว่า เรา รัก เรียบร้อย ทะเล เลี้ยง ลิง ได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ออกเสียง ร ล คำว่า เรา รัก เรียบร้อย ทะเล เลี้ยง ลิง ได้ถูกต้อง

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำต่าง ๆ ต่อไปนี้ เรา รัก เรียบร้อย ทะเล เลี้ยง ลิง เคยนำไปใช้หรือเคยอ่านบ้างหรือไม่อย่างไร

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึกเสียงคำที่ออกเสียง ร ล คำว่า เรา รัก เรียบร้อย ทะเล เลี้ยง ลิง ให้นักเรียนฟังหลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านตามเทปบันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน
2. ผู้วิจัยอ่านคำที่ออกเสียง ร ล แล้วให้นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยใหม่โดยอ่านครั้งละ 1 คน จนครบทุกคน
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล ที่ระบุในข้อ 1 อีกครั้ง ถ้านักเรียนคนใดอ่านคำที่ออกเสียง ร ล คำใดไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้อ่านคำนั้นใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล แล้วผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องโดยบันทึกลงใน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าถ้าจะอ่านคำที่ออกเสียง ร ล ให้ถูกต้อง ชัดเจนทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้อง ชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เทปบันทึกเสียงคำที่ประกอบด้วยคำว่า เรา รัก เรียบร้อย ทะเล เลี้ยง ลิง
2. เรื่องที่มีคำอักษร ร ล สำหรับฝึกอ่านดังนี้

เรารักโรงเรียนเพราะโรงเรียนของเราสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย และยังอยู่ติดกับทะเลอีกด้วย คุณครูมักจะพานักเรียนนำอาหารไปเลี้ยงคนชราที่บ้านพักคนชรา ที่อยู่ใกล้โรงเรียน และนำกล้วยไปให้ลิงแล้วช่วยกันเก็บขยะที่ชายทะเล แล้วอนุญาตให้นักเรียนเล่นน้ำทะเลโดยอยู่ในความดูแลของคุณครูอย่างใกล้ชิด

3. เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล สำหรับทดสอบก่อนที่จะได้รับการเสริมแรง ดังนี้

คุณแม่พูดว่า “เวลาวินัยเล่นซุกซนก็เหมือนลิง เวลาอยู่ต่อหน้าผู้ใหญ่ก็ เรียบร้อยเหมือนผ้าที่พับไว้” วินัยจึงถามคุณแม่ว่าทำไมจึงเปรียบเทียบผมกับผ้าและลิง คุณแม่ยิ้มแล้วหยิบผ้าที่รีดและพับอย่างเรียบร้อยให้ดู วิจัยร้องอ้อ....แต่ก็พูดว่าแล้วลิงละครับ คุณแม่จึงพาลูกรักไปที่ชายทะเลแล้วชี้ให้ดูลิงที่คุณปู่ เลี้ยงไว้ วินัยพูดว่า “ชนเหมือนพวกเราจริง ๆ ครับ”

4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย
5. บัตรคำ ประกอบด้วยคำว่า เรา รัก เรียบร้อย ทะเล เลี้ยง ลิง

กาประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบการอ่านคำที่ออกเสียง ร ล จากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 5

เรื่อง การอ่านออกเสียง ร ล ได้แก่คำว่า และ ร้องให้ เลือด รีบ ล้ม เรียนรู้

ภาษาไทยที่ใช้ คำที่ออกเสียง ร ล ได้แก่คำว่า และ ร้องให้ เลือด รีบ ล้ม เรียนรู้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำที่ออกเสียง ร ล ต่อไปนี้คือคำว่า และ ร้องให้ เลือด รีบ ล้ม เรียนรู้ ได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ออกเสียง ร ล คำว่า และ ร้องให้ เลือด รีบ ล้ม เรียนรู้

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำต่าง ๆ ต่อไปนี้ และ ร้องให้ เลือด รีบ ล้ม เรียนรู้ ว่านักเรียนเคยนำไปใช้หรือเคยอ่านบ้างหรือไม่อย่างไร

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึกเสียงคำที่ออกเสียง ร ล คำว่า และ ร้องให้ เลือด รีบ ล้ม เรียนรู้ แล้วให้นักเรียนอ่านตามแบบเทปบันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน

2. ผู้วิจัยอ่านคำที่ออกเสียง ร ล แล้วให้นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยใหม่โดยอ่านครั้งละ 1 คน จนครบทุกคน

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล ที่ระบุในข้อ 1 อีกครั้ง ถ้านักเรียนคนใดอ่านคำที่ออกเสียง ร ล คำใดไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้อ่านคำนั้นใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ

4. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล แล้วผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องโดยบันทึกลงใน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าถ้าจะอ่านคำที่ออกเสียง ร ล ให้ถูกต้อง ชัดเจนทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้อง ชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เทปบันทึกเสียงคำที่ออกเสียง ร ล ประกอบด้วยคำว่า และ ร้องให้ เลือด รีบ ล้ม เรียนรู้
2. เรื่องที่มีคำอักษร ร ล สำหรับฝึกอ่านดังนี้
 ก้อง ยอด และเพื่อน ๆ วิ่งเล่นกันอย่างสนุกสนาน ทันใดนั้นก้องได้ยินเสียงบอกร้องให้จึงหันไปดู เห็นเลือดไหลออกจากเข่า ยอดรีบวิ่งไปบอกคุณครู คุณครูพาไปที่ห้องพยาบาล ขณะที่คุณครูทำแผลบอกล่าว่า เขาวิ่งเล่นอย่างเร็วมากแล้วสะดุดก้อนหินแล้วล้มลง เขาได้เรียนรู้ ด้วยตนเองแล้วว่า ถ้าไม่ระวังก็จะเจ็บตัวเองอย่างนี้
3. เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล สำหรับทดสอบก่อนที่จะได้รับการเสริมแรง ดังนี้
 คุณทวดเล่าว่าก่อนที่จะพวกเขาร่วมกันอยู่กันอย่างมีความสุขอย่างนี้ คนสมัยก่อนต้องต่อสู้กับข้าศึกจนเสียชีวิตเลือดเนื้อและล้มตายเป็นจำนวนมาก คนไทยร้องไห้จนน้ำตาเป็นสายเลือด ปัจจุบันนี้คนไทยรับและเรียนรู้ค่านิยมและวัฒนธรรมต่างชาติมาก จึงทำให้คนไทยลำบากขัดสนถ้าเรากลับมานิยมไทยคนไทยจะมีความสุขมากขึ้น
4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย
5. บัตรคำ ประกอบด้วยคำว่า และ ร้องให้ เลือด รีบ ล้ม เรียนรู้

กาประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบการอ่านคำที่ออกเสียง ร ล จากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ ครั้งที่ 6

เรื่อง การอ่านออกเสียง ร ล ได้แก่คำว่า ร้อน โลก รวดเร็ว รก ลูก ลา

ภาษาไทยที่ใช้ คำที่ออกเสียง ร ล ได้แก่คำว่า ร้อน โลก รวดเร็ว รก ลูก ลา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำที่ออกเสียง ร ล โดยการฟังและพูดคำที่ออกเสียง ร ล ดังต่อไปนี้ ร้อน โลก รวดเร็ว รก ลูก ลา
2. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ออกเสียง ร ล คำว่า ร้อน โลก รวดเร็ว รก ลูก ลา ได้ถูกต้อง

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำต่าง ๆ ต่อไปนี้ ร้อน โลก รวดเร็ว รก ลูก ลา ว่านักเรียนเคยนำไปใช้หรือเคยอ่านบ้างหรือไม่อย่างไร

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึกเสียงคำที่ออกเสียง ร ล คำว่า ร้อน โลก รวดเร็ว รก ลูก ลา ให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านคำตามเทปบันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน
2. ผู้วิจัยอ่านคำที่ออกเสียง ร ล แล้วให้นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยใหม่โดยอ่านครั้งละ 1 คน จนครบทุกคน
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล ที่ระบุในข้อ 1 อีกครั้ง ถ้านักเรียนคนใดอ่านคำที่ออกเสียง ร ล คำใดไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้อ่านคำนั้นใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล แล้วผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องโดยบันทึกลงใน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าถ้าจะอ่านคำที่ออกเสียง ร ล ให้ถูกต้อง ชัดเจนทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้อง ชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เทปบันทึกเสียงคำที่ออกเสียง ร ล ประกอบด้วยคำว่า ร้อน โลก รวดเร็ว รก ลูก ลา

2. เรื่องที่มีคำอักษร ร ล สำหรับฝึกอ่านดังนี้

หนูแอมถามคุณพ่อว่า “ทำไมอากาศร้อนจังคะ” คุณพ่อบอกว่าเพราะคนตัดต้นไม้กันมาก อากาศบนโลกจึงร้อนขึ้นอย่างรวดเร็ว หนูแอมพูดว่า “ดีซิคะ โลกของเราจะได้ไม่รกร้าง คุณพ่อลูบหัวหนูแอมแล้วบอกว่ามันไม่ใช่อย่างที่ลูกเข้าใจหรอก แต่ต้นไม้ทำให้คนและสัตว์อยู่บนโลกนี้อย่างมีความสุข ถ้าไม่มีต้นไม้สิ่งมีชีวิตต้องลากลับจากโลกนี้ไป

3. เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล สำหรับทดสอบก่อนที่จะได้รับการเสริมแรง ดังนี้

หนุ่มพเนจรพาลาภูชีพไปกินหญ้าที่ขึ้นรกอยู่ริมน้ำ ลากินหญ้าอย่างรวดเร็วเพราะมันหิว เมื่อลากินหญ้าเสร็จเขาก็ลูบหลังมันเพื่อเป็นสัญญาณว่า เขาจะเดินทางท่องเที่ยวไปในโลกกว้างที่มีธรรมชาติที่สดใสและสวยงาม เขามีความสุขมากที่ได้สัมผัสและเรียนรู้วิถีการดำรงชีวิตของพืช สัตว์ และสิ่งมีชีวิตบนโลกที่ ร้อนใบนี้

4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

5. บัตรคำ ประกอบด้วยคำว่า ร้อน โลก รวดเร็ว รก ลูก ลา

กาประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบการอ่านคำที่ออกเสียง ร ล จากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 7

เรื่อง การอ่านออกเสียง ร ล ได้แก่คำว่า รวม รู้ เรื่อง กำลึง ลูก ลัก

ภาษาไทยที่ใช้ คำที่ออกเสียง ร ล ได้แก่คำว่า รวม รู้ เรื่อง กำลึง ลูก ลัก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำที่ออกเสียง ร ล โดยการฟังและพูดคำที่ออกเสียง ร ล ดังต่อไปนี้ รวม รู้ เรื่อง กำลึง ลูก ลัก
2. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ออกเสียง ร ล คำว่า รวม รู้ เรื่อง กำลึง ลูก ลัก

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำต่าง ๆ ต่อไปนี้ รวม รู้ เรื่อง กำลึง ลูก ลัก ว่านักเรียนเคยนำไปใช้หรือเคยอ่านบ้างหรือไม่อย่างไร

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึกเสียงคำที่ออกเสียง ร ล คำว่า รวม รู้ เรื่อง กำลึง ลูก ลัก ให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านคำตามเทปบันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน
2. ผู้วิจัยอ่านคำที่ออกเสียง ร ล แล้วให้นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยใหม่โดยอ่านครั้งละ 1 คน จนครบทุกคน
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล ที่ระบุในข้อ 1 อีกครั้ง ถ้านักเรียนคนใดอ่านคำที่ออกเสียง ร ล คำใดไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้อ่านคำนั้นใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล แล้วผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องโดยบันทึกลงใน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าถ้าจะอ่านคำที่ออกเสียง ร ล ให้ถูกต้อง ชัดเจนทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้อง ชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เทปบันทึกเสียงคำที่ออกเสียง ร ล ประกอบด้วยคำว่า รวม รู้ เรื่อง กำลัง ลูก ลัก

2. เรื่องที่มีคำอักษร ร ล สำหรับฝึกอ่านดังนี้

แม่ซื้อหนังสือรวมความรู้เรื่องสุขภาพดีให้ลูก ๆ อ่าน เนื้อหาในหนังสือมีเรื่องการเลือกกินอาหารให้ครบ 5 หมู่ ดื่มน้ำที่สะอาด การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ พักผ่อนให้เพียงพอ ทำอารมณ์ให้เบิกบานอยู่เสมอ และดูแลเรื่องความสะอาด และถ้ามีปัญหาเรื่องท้องผูกมีข้อเสนอแนะให้กินเมล็ดแมงลัก

3. เรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล สำหรับทดสอบก่อนที่จะได้รับการเสริมแรง ดังนี้

เด็กชายจรมีนิสัยล็กเล็ขโมยน้อย แม่ชื่นชมที่ลูกนำของมาให้ จึงทำให้เด็กชายจรถลักขโมยจากของชิ้นเล็กไปหาชิ้นใหญ่ ขึ้นหนึ่งขณะที่เด็กชายจรถลักขโมยโทรทัศน์ เจ้าของบ้านเห็นเข้าจึงโทรแจ้งตำรวจ ตำรวจมาถึงขณะที่เด็กชายจรถกโทรทัศน์อยู่ตำรวจจึงนำตัวไปแม่รับรู้เรื่องราวแล้วรวบรวมสติและนึกเสียใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น

4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

5. บัตรคำ ประกอบด้วยคำว่า รวม รู้ เรื่อง กำลัง ลูก ลัก

กาประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบการอ่านคำที่ออกเสียง ร ล จากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 8

เรื่อง การอ่านคำควบกล้ำ ได้แก่คำว่า ประกาย ครูประจำชั้น ครับ ปลา ความ เพลง

ภาษาไทยที่ใช้

คำที่ควบกล้ำ ได้แก่คำว่า ประกาย ครูประจำชั้น ครับ ปลา ความ เพลง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำควบกล้ำโดยการฟังและพูดคำที่ควบกล้ำ ดังต่อไปนี้
นี้ ประกาย ครูประจำชั้น ครับ ปลา ความ เพลง
2. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำต่าง ๆ ต่อไปนี้ว่านักเรียนเคยนำไปใช้หรือเคยอ่านบ้างหรือไม่อย่างไร

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึกเสียงคำควบกล้ำให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านคำตามเทปบันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน

2. ผู้วิจัยอ่านคำควบกล้ำ แล้วให้นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยใหม่โดยอ่านครั้งละ 1

คน จนครบทุกคน

3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำควบกล้ำ ที่ระบุในข้อ 1 อีกครั้งหนึ่งถ้านักเรียนคนใดอ่านคำใดไม่ถูกต้องผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใหม่โดยผู้วิจัยเป็นแม่แบบ

ขั้นที่ 3

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าถ้าจะอ่านคำควบกล้ำให้ถูกต้องชัดเจนทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้อง ชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เทปบันทึกเสียงประกอบด้วยคำว่า ประกาย ครูประจำชั้น ครีป ปลา ความ เพลง
2. เรื่องที่มีคำควบกล้ำ สำหรับฝึกอ่านดังนี้

เช้าวันนี้ ประกาย และประพาสมาโรงเรียนแต่เช้า เมื่อทั้งสองเห็นคุณครูประจำชั้น ประพาสพูดว่า “สวัสดีครับ เมื่อวานนี้ผมได้ไปดูปลาโลมาครับ” คุณครูกล่าวสวัสดิ์ทั้งสองด้วยความยิ้มแย้มประกายขอให้ประพาสเล่าเรื่องปลาโลมาให้ฟังแล้วทั้งสองก็เดินไปห้องเรียนเพื่อเล่าให้เพื่อน ๆ คนอื่นได้ฟังแล้วร้องเพลงกัน

3. เรื่องที่มีคำควบกล้ำ สำหรับทดสอบก่อนที่จะได้รับการเสริมแรง ดังนี้

วันหนึ่งประกายพาน้องปลาไปโรงเรียน ประกายแนะนำให้น้องปลารู้จักกับคุณครูประจำชั้น น้องปลาพูดว่า “สวัสดีครับ” คุณครูอนุญาตให้น้องปลานั่งเรียนกับพี่ได้ น้องปลาชอบโรงเรียนเพราะมีคุณครูใจดี สอนสนุก มีการเล่นกีฬา ร้องเพลง ตอนเย็นพาน้องกลับบ้าน น้องปลาเล่าเรื่องโรงเรียนให้คุณพ่อ คุณแม่ฟังด้วยความสนุก

4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย
5. บัตรคำ ประกอบด้วยคำว่า ประกาย ครูประจำชั้น ครีป ปลา ความ เพลง

กาประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบการอ่านคำควบกล้ำจากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 9

เรื่อง การอ่านคำควบกล้ำ ได้แก่คำว่า พลอย พระ กราบ ปลุก ใคร กวาด

ภาษาไทยที่ใช้

คำที่ควบกล้ำ ได้แก่คำว่า พลอย พระ กราบ ปลุก ใคร กวาด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำควบกล้ำโดยการฟังและพูดคำที่ควบกล้ำ ดังต่อไปนี้
นี้ได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำต่าง ๆ ต่อไปนี้ พลอย พระ
กราบ ปลุก ใคร กวาด ว่านักเรียนเคยนำไปใช้หรือเคยอ่านบ้างหรือไม่อย่างไร

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึกเสียงคำควบกล้ำให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียน
อ่านคำตามเทปบันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน

2. ผู้วิจัยอ่านคำควบกล้ำ แล้วให้นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยใหม่โดยอ่านครั้งละ 1
คน จนครบทุกคน

3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำควบกล้ำ ที่ระบุในข้อ 1 อีกครั้งหนึ่งถ้า
นักเรียนคนใดอ่านคำใดไม่ถูกต้องผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใหม่โดยผู้วิจัยเป็นแม่แบบ

5. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนอ่านเรื่องที่มีคำควบกล้ำ แล้วผู้วิจัยตรวจสอบความ
ถูกต้อง ก่อนที่จะให้การเสริมแรงแก่นักเรียนตามเงื่อนไขที่กำหนด

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าถ้าจะอ่านค~

ชัดเจนทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้อง ชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เทปบันทึกเสียงประกอบด้วยคำว่า พลอย พระ กราบ ปลุก ไคร กวาด
2. เรื่องที่มีคำควบกล้ำ สำหรับฝึกอ่านดังนี้

ก่อนนอนทุกคนคืน คุณพ่อ คุณแม่ จะพาหนูพลอยไปสวนมนต์ไหว้ พระ และกราบพระแบบถูกวิธีให้ดู หนูพลอยทำตาม คุณแม่บอกว่าต้องการปลุกฝังให้หนูพลอยเป็นคนมีจิตใจดีมีสมาธิ คุณพ่อ คุณแม่เชื่อว่าถ้าจิตใจเป็นสมาธิแล้ว จะช่วยสร้างให้มีสติปัญญาในการคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดี หนูพลอยก็พูดว่า “ใครทำดีก็ได้ใช้ไหมคะ” แล้วหนูพลอยคิดว่าพรุ่งนี้จะตื่นมาช่วยคุณแม่เก็บกวาดบ้านทุกวัน

3. เรื่องที่มีคำควบกล้ำ สำหรับทดสอบก่อนที่จะได้รับการเสริมแรง ดังนี้

จังหวัดจันทบุรีมีชื่อเสียงในด้านเพชร พลอย เพราะมีความประณีตสวยงาม มีวัดเขาสุกิม ซึ่งเป็นวัดที่คนนิยมไปกราบไหว้พระอาจารย์ที่มีชื่อเสียง และถ้าใครต้องการไปเที่ยวน้ำตก ก็มีน้ำตกกระทิง คนที่นี้ส่วนใหญ่ปลูกผัก ผลไม้ และชาวบ้านในจังหวัดนี้เก็บกวาดบ้านให้สะอาดน่าอยู่เสมอจึงเป็นที่ประทับใจของแขกที่มาเที่ยว

4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย
5. บัตรคำ ประกอบด้วยคำว่า พลอย พระ กราบ ปลุก ไคร กวาด

กาประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบการอ่านคำควบกล้ำจากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ ครั้งที่ 10

เรื่อง การอ่านคำควบกล้ำ ได้แก่คำว่า พรุ้งนี้ ครอบครวั กวาง ไกล เพราะ กลัว

ภาษาไทยที่ใช้

คำที่ควบกล้ำ ได้แก่คำว่า พรุ้งนี้ ครอบครวั กวาง ไกล เพราะ กลัว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำควบกล้ำโดยการฟังและพูดคำที่ควบกล้ำ ดังต่อไปนี้ พรุ้งนี้ ครอบครวั กวาง ไกล เพราะ กลัว ได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ คำว่า พรุ้งนี้ ครอบครวั กวาง ไกล เพราะ กลัว ได้ถูกต้อง

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำต่าง ๆ ต่อไปนี้ พรุ้งนี้ ครอบครวั กวาง ไกล เพราะ กลัว ว่านักเรียนเคยนำไปใช้หรือเคยอ่านบ้างหรือไม่อย่างไร

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึกเสียงคำควบกล้ำคำว่า พรุ้งนี้ ครอบครวั กวาง ไกล เพราะ กลัว ให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านคำตามเทปบันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน

2. ผู้วิจัยอ่านคำควบกล้ำ แล้วให้นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยใหม่โดยอ่านครั้งละ 1 คน จนครบทุกคน

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำที่ออกเสียง ร ล ที่ระบุในข้อ 1 อีกครั้งหนึ่ง ถ้านักเรียนคนใดอ่านคำใดไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านคำใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ

4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำควบกล้ำ และผู้วิจัยตรวจสอบให้ถูกต้องก่อนที่จะให้การเสริมแรงแก่นักเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าถ้าจะอ่านคำควบกล้ำให้ถูกต้อง ชัดเจนทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่าน ต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้อง ชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เทปบันทึกเสียงประกอบด้วยคำว่า พรุ้งนี้ ครอบครวั กวาง ไกล เพราะ กลัว
2. เรื่องที่มีคำควบกล้ำ สำหรับฝึกอ่านดังนี้

พรุ้งนี้ครอบครวัของน้องกวางจะไปเที่ยวต่างจังหวัด น้องกวางช่วยคุณแม่จัดของที่จำเป็นต้องใช้ในการเดินทางไกล เพราะน้ำตกที่จะไปนั้นอยู่ไกลและกลัวว่าจะไม่มีของขาย เมื่อไปถึงน้ำตกน้องกวางก็วิ่งลง去玩น้ำตกอย่างสนุก และตื่นเต้น คุณพ่อ คุณแม่กลัวอันตรายจะเกิดขึ้นกับน้องกวางจึงเฝ้าดูแลอย่างใกล้ชิด

3. เรื่องที่มีคำควบกล้ำ สำหรับทดสอบก่อนที่จะได้รับการเสริมแรง ดังนี้

พรุ้งนี้เป็นวันประกาศผลสอบ น้องกวางกลัวว่าจะได้คะแนนไม่ดีจึงไปบอก คุณพ่อ คุณแม่ แล้วทั้งสองพูดว่า “พ่อกับแม่เห็นหนูขยันพยายามทำการบ้านและอ่านหนังสือทุกวัน พ่อกับแม่เชื่อว่าหนูต้องทำได้” ปรากฏว่าผลสอบของน้องกวางได้ที่ 1 แล้วน้องกวางก็คิดในใจว่าเป็นเพราะเรามีความพยายามความฝันที่จะสอบได้ที่ 1 จึงอยู่ไม่ไกลความจริง ทุกคนในครอบครวัภูมิใจในตัวน้องกวางมาก

4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย
5. บัตรคำ ประกอบด้วยคำว่า พรุ้งนี้ ครอบครวั กวาง ไกล เพราะ กลัว

กาประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจการอ่านคำควบกล้ำจากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 11

เรื่อง การอ่านคำควบกล้ำ ได้แก่คำว่า ครูใหญ่ กระดาษ ประโยชน์ กล้อง กะหล่ำปลี ไก่

ภาษาไทยที่ใช้

คำที่ควบกล้ำ ได้แก่คำว่า ครูใหญ่ กระดาษ ประโยชน์ กล้อง กะหล่ำปลี ไก่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำควบกล้ำโดยการฟังคำต่อไปนี้
2. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้ถูกต้อง

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับคำต่าง ๆ ต่อไปนี้ ว่านักเรียนเคยนำไปใช้หรือเคยอ่านบ้างหรือไม่อย่างไร

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยเปิดเทปบันทึกเสียงคำควบกล้ำคำมาให้ให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านคำตามเทปบันทึกเสียงพร้อมกันทุกคน
2. ผู้วิจัยอ่านคำควบกล้ำ แล้วให้นักเรียนอ่านตามผู้วิจัยใหม่โดยอ่านครั้งละ 1

คน จนครบทุกคน

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำควบกล้ำที่ระบุในข้อ 1 อีกครั้งหนึ่ง ถ้านักเรียนคนใดอ่านคำใดไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านคำใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่มีคำควบกล้ำ และผู้วิจัยตรวจสอบให้ถูกต้องก่อนที่จะให้การเสริมแรงแก่นักเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าถ้าจะอ่านคำควบกล้ำให้ถูกต้องชัดเจนทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้อง ชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เทปบันทึกเสียงประกอบด้วยคำว่า ครูใหญ่ กระดาษ ประโยชน์ กล่อง กะหล่ำปลี ไกว

2. เรื่องที่มีคำควบกล้ำ สำหรับฝึกอ่านดังนี้

ครูใหญ่เขียนประกาศลงในแผ่นกระดาษเพื่อบอกถึงประโยชน์ของกะหล่ำปลีและผักอื่น ๆ แล้วใส่ลงในกล่องกระดาษไว้ให้นักเรียนอ่าน โดยมีแผ่นกระดาษแขวน แกว่ง ไกว ไปตามลม ซึ่งเขียนข้อความไว้ว่า “ผักจำ เจ้ามีประโยชน์มากมาย” พร้อมทั้งมีนิทรรศการเกี่ยวกับผักให้นักเรียนได้ชม

3. เรื่องที่มีคำควบกล้ำ สำหรับทดสอบก่อนที่จะได้รับการเสริมแรง ดังนี้

โรงเรียนของปราชญ์ครูใหญ่ให้นักเรียนเสนอชื่อผักที่นักเรียนชอบลงกระดาษแล้วนำไปใส่ในกล่องแสดงความคิดเห็น ผลที่ออกมาให้นักเรียนส่วนใหญ่เลือกกะหล่ำปลีแล้วให้ปลูกในชั่วโมงเกษตร หลังจากนั้นครูใหญ่ให้นักเรียนชุดนั้นให้สรุปถึงประโยชน์ที่ได้จากการปลูกกะหล่ำปลี ก่อให้เกิดความเข้าใจกล้ำเนื้อแข็งแรงสามารถไกวชิงช้าพอได้

4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

5. บัตรคำ ประกอบด้วยคำว่า ครูใหญ่ กระดาษ ประโยชน์ กล่อง กะหล่ำปลี ไกว

กาประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบการอ่านคำควบกล้ำจากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 12

เรื่อง ปัจฉินนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนบอกความสำคัญของการพูดการอ่านคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ
ที่ถูกต้อง ชัดเจน

2. เพื่อให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการพูดและอ่านคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุป ทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้มาทั้งหมด
2. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมถึงความสำคัญของการอ่านคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ
3. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักเรียน และกล่าวปิดการทดลอง

กาประเมินผล

1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตการตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น

ภาคผนวก ข

1. บัญชีคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย สำหรับคัดเลือกรูปแบบตัวอย่าง
3. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย
4. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

บัญชีคำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ มีทั้งหมด 120 คำ โดยแบ่งเป็น คำที่ออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำ ดังนี้

1. คำที่ออกเสียง ร มีทั้งหมด 44 คำ ดังนี้

อารี อะไร ระหว่าง รู้ เรา รับ หัวเราะ ร้อง เรือ ไรนา รวม เร็ว รวย เริง รัก รำรวย แรง เกเร รังแก ร่างกาย อย่างไรก็ตาม รัง ร่น ร่ม เริ่ม ร่าง รวน ร้น แข็งแรง รักษา ระวัง เรียก เรียบ เรียบร้อย รับ รอง โรงเรียน รก รวดเร็ว ร้องไห้ นักเรียน เรื่อง เรียน เรียนรู้

2. คำที่ออกเสียง ล มีทั้งหมด 43 คำ ดังนี้

ลุง ลาน ลำดัง เล็ก ลง ลูก เลย เล้า แล้ว เลอะ ทะเล ลา เวลา เล้า เล็ง เล็บ เลิก ลวก ลบ ลาม เลี้ยง ลอง ล้ม ลั่น ล้ม ล้วน เลือด โล่ เลื่อน ลอย ล้อม เลว ลวง ลูก ลก ลด ลูบ ลูกโลก ลัก ลิง และ เล่น ล้อ

3. คำควบกล้ำ มีทั้งหมด 33 คำ ดังนี้

กลับ ปลา คลอง ก้าว เพลง กะหล่ำปลี กล่อง พลอย กลาง กล้าม ไก่ ไก่ ปลุก ครับ ไคร้ ครอบครัว กรุประจำชั้น กรุใหญ่ พระ พรุ่งนี้ ตะกร้า กระทะ ประกาย กระดาษ เพราะ ประโยชน์ กรอบ กราบ ความ กวาด แฉวน กวาง ไกว

ในแต่ละข้อแบ่งเป็นคำยาก คำง่าย คำง่ายปานกลาง และคำง่าย ดังนี้

1. คำที่ออกเสียง ร

1.1 คำยาก ได้แก่ อารี เรียบร้อย โรงเรียน นักเรียน เรียนรู้ เรื่อง เรียน ร้องไห้ ระวัง

1.2 คำง่ายปานกลาง ได้แก่ รู้ เรา ร้อง เรือ รวม ร่ม ร้อน รวดเร็ว

1.3 คำง่าย ได้แก่ อะไร ระหว่าง รับ หัวเราะ ไรนา เร็ว เริง รัก รำรวย แรง เกเร รังแก ร่างกาย อย่างไรก็ตาม ร่น ร่ม เริ่ม ร่าง รวน ร้น แข็งแรง รักษา เรียก เรียบ รับ รอง รก

2. คำที่ออกเสียง ล

2.1 คำยาก ได้แก่ ลำดัง เลี้ยง เวลา ทะเล เล้า เลือด ล้ม ล้อม เล็ก

2.2 คำง่ายปานกลาง ได้แก่ ลา ล้ม ลูบ ลัก ลิง และ เล่น แล้ว

2.3 ค้าง่าย ได้แก่ ลุง ลาน ลง ลูก เลย เลอะ เล้า เล็ง เล็บ เลิก ลวก
ลบ ลม ลอง ล้น ล้วน ไล่ เลื่อน ลอย เลว ลวง ลูก โลก ลด ลูกโลก ล้อ

3. คำควบกล้ำ

3.1 ค่ายาก ได้แก่ เพลง กะหล่ำปลี กล้าม ครัว ครอบครัว ครูประจำชั้น
ครูใหญ่ คุณครู ประโยชน์ กราบ พระ พรุ่งนี้ ตะกร้า ปรากฏ

3.2 ค่ายากง่ายปานกลาง ได้แก่ กลับ ปลา พลอย กลาง ไกล ปลุก ใคร
กระดาษา เพราะ ความ กวาด กว้าง ประกอบ

3.3 ค้าง่าย ได้แก่ คลอง กลัว กล้อง ใกล้เคียง กรอบ

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
สำหรับคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อ โรงเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้

1. รา	2. เพลง
3. รัก	4. ลา
5. กลาง	6. แรม
7. เสด	8. ปลุก
9. เพราะ	10. ลูก
11. อารี	12. เล่า
13. รวม	14. ครู
15. ร้อง	16. กำลั้ง
17. ลุง	18. ลัก
19. ร่างกาย	20. กวาด
21. เกเร	22. แรง
23. พลอย	24. ระวัง
25. เร็ว	26. ครับ
27. ไกล	28. ลบ
29. ปลา	30. เวลา

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ชื่อ..... โรงเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำ วลี ประโยค และเรื่องต่อไปนี้

	โรงเรียน	เล่น	เรา	เลือด	รวดเร็ว	ลัก	ปลา
ตะกร้า	กลั้ม	เรือ	ร้องไห้	ใคร			
	พุ่มนี้	ครอบครั	ของ	ครูใหญ่	ครูประจำชั้น	ประกาย	
อารี	พลอย	หนูเล็ก	หนูกวาง	หนูล้อม	และ	นักเรียน	
	ประกอบ	เป็น	นักเรียน	ที่	เรียบร้อย	ตั้งใจ	เรียน
รัก	คุณครู	ชอบ	เรียนรู้	สิ่งต่าง ๆ	เช่น	ร้อง	เพลง
ออกกำลังกาย	กวาด	บ้าน	ที่	รก	แต่	เขา	เพิ่งรู้
ว่า	วันนี้	เขา	ลืม	เวลา	ออกกำลังกาย	อาจ	เป็น
เพราะ	อากาศ	ร้อน	มาก				

หนูป้อม	เล่า	เรื่อง	การ	เลี้ยง	ตา	กับ	ถึง	
ที่	เธอ	ได้	รวบรวม	จาก	การ	ฟัง	ตอน	คุณแม่
เล่า	ที่	ทะเล	ตอนนั้น	หนูป้อม	ร่วม	ฟัง	อยู่	ด้วย
เมื่อ	เธอ	เล่า	จบ	แล้ว	เพื่อนๆ	ปรบมือ	ให้	คุณครู
ดูบ	ศรีษะ	แล้ว	หนูป้อม	ก็	เดิน	เข้า	ไป	นั่ง
เธอ	สะดุด	เก้าอี้	ล้ม	ลง	เธอ	ยิ้ม	แหยๆ	แล้ว
พูด	ว่า	เป็น	เพราะ	เธอ	ไม่	ระวัง	เอง	

ก่อน	กลับ	บ้าน	คุณครู	ให้	นักเรียน	ทั้ง	ที่	
บ้าน	อยู่	ใกล้	และ	ไกล	กวาด	ห้องเรียน	รดน้ำ	
กะหล่ำปลี	ที่	ปลูก	ไว้	และ	ไม่	ลืม	กราบ	พระ
ก่อน	เป็น	การ	ปลูกฝัง	ความ	รับผิดชอบ	ต่อ	หน้าที่	
และ	มี	ประโยชน์	ต่อ	จิตใจ	และ	คุณครู	ให้	เขียน
หน้าที่	ที่	ทำ	ที่	บ้าน	ลง	กระดาษ	ไป	ส่ง ประกอ
เขียน	ว่า	เขา	กวาด	บ้าน	ล้าง	จาน	ไกว	เปล
น้อง	แม่	ประกอบ	จะ	เป็น	ลูก	คน	กลาง	แต่
คุณพ่อ	คุณแม่	ก็	รัก	เขา	มาก	เพราะ	เขา	เป็น
เด็กดี	มี	น้ำใจ	ต่อ	ทุก	คน	เสมอ		

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
(X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 1

	วันนี้	โรงเรียน	ของ	อริ	เปิด	เรียน	เป็น	
วันแรก	อริ	รีบ	ไป	โรงเรียน	แต่เช้า	เพราะ	อยาก	
พบ	เพื่อน ๆ	อริ	ใช้	เวลา	ทั้งวัน	ใน	โรงเรียน	
อย่าง	มี	ความสุข	อริ	และ	เพื่อน ๆ	ผลัด	กัน	เล่า
เรื่องราว	ต่าง ๆ	ใน	ช่วง	ปิดเทอม	จน	ได้	เวลา	
เลิก	เรียน	แล้ว	อริ	และ	เพื่อน ๆ	ก็	แยกย้าย	กัน
กลับ	บ้าน							

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก

(X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 2

อารี	จัด	ตาราง	เวลา	ประจำวัน	ซึ่ง	มี	ทั้ง	
เวลา	เรียน	และ	เวลา	เล่น	นอก	จาก	นี้	ยัง
กำหนด	สิ่ง	ที่	ต้อง	ทำ	ที่	บ้าน	และ	สิ่ง
ที่	ต้อง	ทำ	ที่	โรงเรียน	เมื่อ	อารี	จัด	ทำ
ตาราง	เวลา	เสร็จ	แล้ว	ก็	ปฏิบัติ	ตาม	เวลา	ที่
กำหนด	ไว้	คุณ	แม่	จึง	เอา	ไป	เล่า	ให้
เพื่อน ๆ	ของ	คุณแม่	ฟัง	อย่าง	ภาคภูมิใจ			

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก

(X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 4

ทุก ๆ	เช้า	นัก	เรียน	ทุก	คน	จะ	ร่วม	
กัน	ร้อง	เพลง	ชาติ	ที่	หน้า	เสา	ธง	ทั้ง
เด็ก	เล็ก	และ	เด็ก	โต	ร้อง	เพลง	ชาติ	อย่าง
ตั้ง	ใจ	ไม่	มี	ใคร	ลืม	เนื้อ	ร้อง	และ
ไม่	มี	ใคร	เล่น	ขณะ	เคา	รพ	ธง	ชาติ
คุณ	ครู	ทุก	คน	พอ	ใจ	และ	กล่าว	คำ
ชม	เชย	จึง	ทำ	ให้	นัก	เรียน	ทุก	คน
ชอบ	การ	เข้า	แถว	ตอน	เข้า	และ	เข้า	ห้อง
เรียน	เรียน	หนังสือ	อย่าง	มี	ความ	สุข		

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
 (X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 5

เรา	รัก	โรง	เรียน	เพราะ	โรง	เรียน	ของ	
เรา	สะ	อาด	เป็น	ระ	เบียบ	เรียบ	ร้อย	และ
ยัง	อยู่	คิด	กับ	ทะ	เล	อีก	ด้วย	คุณ
ครู	มัก	จะ	พา	นัก	เรียน	นำ	อา	หาร
ไป	เลี้ยง	คน	ชรา	ที่	บ้าน	พัก	คน	ชรา
ที่	อยู่	ใกล้	โรง	เรียน	และ	นำ	กล้วย	ไป
ให้	ลิง	แล้ว	ช่วย	กัน	เก็บ	ขยะ	ที่	ชาย
ทะ	เล	แล้ว	อนุ	ญาติ	ให้	นัก	เรียน	เล่น
น้ำ	ทะ	เล	โดย	อยู่	ใน	ความ	ดู	แล
ของ	คุณ	ครู	อย่าง	ใกล้	ชิด			

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
 (X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 6

	คุณ	แม่	พูด	ว่า	"เวลา	วินัย	เล่น	ซุกซน
ก็	เหมือน	ถึง	เวลา	อยู่	ต่อ	หน้า	ผู้ใหญ่	ก็
เรียบ	ร้อย	เหมือน	ผ้า	ที่	พับ	ไว้"	วินัย	จึง
ถาม	คุณแม่	ว่า	ทำไม	จึง	เปรียบ	เทียบ	ผม	กับ
ผ้า	และ	ถึง	คุณแม่	ยิ้ม	แล้ว	หยิบ	ผ้า	ที่
รีด	และ	พับ	อย่าง	เรียบ	ร้อย	ให้	ดู	วินัย
วินัย	ร้อง	อ้อ.....	แต่	ก็	พูด	ว่า	แล้ว	ถึง
ละ	ครับ	คุณแม่	จึง	พา	ลูก	รัก	ไป	ที่
ชาย	ทะเล	แล้ว	ชี้	ให้	ดู	ถึง	ที่	คุณ
ปู่	เลี้ยง	ไว้	วินัย	พูด	ว่า	"จน	เหมือน	พวก
เรา	จริง ๆ	ครับ"						

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
(X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 7

	ก้อง	ยอด	และ	เพื่อน ๆ	วิ่ง	เล่น	กัน	อย่าง
สนุก	สนาม	ทัน	ใด	นั้น	ก้อง	ได้	ยิน	เสียง
บอย	ร้องให้	จึง	หัน	ไป	ดู	เห็น	เลือด	ไหล
ออก	จาก	เข้า	ยอด	รีบ	วิ่ง	ไป	บอก	คุณครู
คุณครู	พา	ไป	ที่	ห้อง	พยาบาล	บาล	ขณะ	ที่
คุณ	ครู	ทำ	แผล	บอย	เล่า	ว่า	เขา	วิ่ง
เล่น	อย่าง	เร็ว	มาก	แล้ว	สะดุด	ก้อน	หิน	แล้ว
ล้ม	ลง	เขา	ได้	เรียน	รู้	ด้วย	คน	เอง
แล้ว	ว่า	ถ้า	ไม่	ระ	วัง	ก็	จะ	เจ็บ
ตัว	เอง	อย่าง	นี้					

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
(X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 8

คุณ	ทวด	เล่า	ว่า	ก่อน	ที่	พวก	เรา	
จะ	อยู่	กัน	อย่าง	มี	ความ	สุข	อย่าง	นี้
คน	สมัย	ก่อน	ต้อง	ต่อ	สู้	กับ	ข้า	ศึก
จน	เสีย	เลือด	เนื้อ	และ	ล้ม	ตาย	เป็น	จำนวน
มาก	คน	ไทย	ร้องไห้	จน	น้ำ	ตา	เป็น	สาย
เลือด	ปัจจุบัน	นี้	คน	ไทย	รับ	และ	เรียนรู้	ค่า
นิยม	และ	วัฒนธรรม	ต่าง	ชาติ	มาก	จึง	ทำ	
ให้	คน	ไทย	ลำบาก	ขัดสน	ถ้า	เรา	กลับ	มา
นิยม	ไทย	คน	ไทย	จะ	มี	ความ	สุข	มาก
ขึ้น								

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
 (X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 9

หนู	แอม	ถาม	คุณ	พ่อ	ว่า	"ทำไม	อากาศ	
ร้อน	จัง	กะ"	คุณ	พ่อ	บอก	ว่า	เพราะ	คน
ตัด	ต้น	ไม้	กัน	มาก	อากาศ	บน	โลก	จึง
ร้อน	ขึ้น	อย่าง	รวดเร็ว	หนู	แอม	พูด	ว่า	"ดี
จิ	คะ	โลก	ของ	เรา	จะ	ได้	ไม่	รก
รุงรัง"	คุณ	พ่อ	ดูบ	หัว	หนู	แอม	แล้ว	บอก
ว่า	มัน	ไม่	ใช่	อย่าง	ที่	ถูก	เข้า	ใจ
หรรอก	แต่	ต้น	ไม้	ทำ	ให้	คน	และ	สัตว์
อยู่	บน	โลก	นี้	อย่าง	มี	ความ	สุข	ถ้า
ไม่	มี	ต้นไม้	สิ่ง	มี	ชีวิต	ต้อง	ลา	กลับ
จาก	โลก	นี้	ไป					

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
(X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 10

	หนุ่ม	พเนจร	พา	ลา	คู่	ชีพ	ไป	กิน
หญ้า	ที่	ขึ้น	รก	อยู่	ริม	น้ำ	ตา	กิน
หญ้า	อย่าง	รวดเร็ว	เพราะ	มัน	หิว	เมื่อ	ตา	กิน
หญ้า	เสร็จ	เขา	ก็	ดู	หลัง	มัน	เพื่อ	เป็น
สัญญาณ	ว่า	เขา	จะ	เดิน	ทาง	ท้อง	เที่ยว	ไป
ใน	โลก	กว้าง	ที่	มี	ธรรม	ชาติ	ที่	สด
ใส	และ	สวย	งาม	เขา	มี	ความ	สุข	มาก
ที่	ได้	สัมผัส	และ	เรียนรู้	วิถี	การ	ดำรง	ชีวิต
ของ	พืช	สัตว์	และ	สิ่ง	มี	ชีวิต	บน	โลก
ที่	ร้อน	ไป	นี้					

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
 (X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 11

แม่	ซื้อ	หนังสือ	รวม	ความรู้	เรื่อง	สุขภาพ	ดี	
ให้	ลูก ๆ	อ่าน	เนื้อ	หา	ใน	หนังสือ	มี	เรื่อง
การ	เลือก	กิน	อาหาร	ให้	ครบ	5	หมู่	ดื่ม
น้ำ	ที่	สะอาด	การ	ออก	กำลัง	กาย	อย่าง	สม่ำเสมอ
เสมอ	พัก	ผ่อน	ให้	เพียงพอ	ทำ	อารมณ์	ให้	เบิก
บาน	อยู่	เสมอ	และ	ดูแล	เรื่อง	ความ	สะอาด	และ
ถ้า	มี	ปัญหา	เรื่อง	ท้องผูก	มี	ข้อ	แนะนำ	ให้
กิน	เมล็ด	แมง	ลัก					

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก

(X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 12

	เด็ก	ชาย	จร	มี	นิสัย	ลัก	เล็ก	ขโมย
น้อย	แม่	ชื่นชม	ที่	ถูก	นำ	ของ	มา	ให้
จึง	ทำ	ให้	เด็ก	ชาย	จร	ลัก	ขโมย	จาก
ของ	ขึ้น	เล็ก	ไป	หา	ขึ้น	ใหญ่	คืน	หนึ่ง
ขณะ	ที่	เด็ก	ชาย	จร	กำลัง	ขโมย	โทรศัพท์	เจ้า
ของ	บ้าน	เห็น	เข้า	จึง	โทร	แจ้ง	ตำรวจ	ตำรวจ
มา	ถึง	ขณะ	ที่	เด็ก	ชาย	จร	ยก	โทรศัพท์
อยู่	ตำรวจ	จึง	นำ	ตัว	ไป	แม่	รับรู้	เรื่องราว
แล้ว	รวบรวม	สติ	และ	นึก	เสียใจ	กับ	สิ่ง	ที่
เกิด	ขึ้น							

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
(X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 13

เข้าวันนี้	ประกาย	และ	ประพาส	มา	โรงเรียน	แต่เช้า	เมื่อ	
ทั้งสอง	เห็น	คุณครู	ประจำชั้น	ประพาส	พูดว่า	"สวัสดี	ครับ	เมื่อ
วานนี้	ผม	ได้	ไป	ดู	ปลา	โลมา	มาครับ"	คุณครู
กล่าว	สวัสดี	ทั้งสอง	ด้วย	ความ	ยิ้มแย้ม	แล้ว	ประกาย	ขอ
ให้	ประพาส	เล่า	เรื่อง	ปลา	โลมา	ให้	ฟัง	แล้ว
ทั้งสอง	ก็	เดิน	ไป	ห้องเรียน	เพื่อ	เล่า	ให้	เพื่อน ๆ
คน	อื่น	ได้	ฟัง	แล้ว	ร้อง	เพลง	กัน	

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
 (X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 14

วันหนึ่ง	ประกาย	พา	น้อง	ปลา	ไป	โรงเรียน	ประกาย	
แนะนำ	ให้	น้องปลา	รู้จัก	กับ	คุณครู	ประจำชั้น	น้องปลา	พูดว่า
"สวัสดี	ครับ"	คุณครู	อนุ	ญาติ	ให้	น้องปลา	นั่ง	เรียน
กับ	พี่	ได้	น้องปลา	ชอบ	โรงเรียน	นี้	เพราะ	มี
คุณครู	ใจดี	สอนสนุก	มีการ	เล่า	นิทาน	ร้อง	เพลง	ตอนเย็น
พา	น้อง	กลับ	บ้าน	น้อง	ปลา	เล่า	เรื่อง	โรงเรียน
ให้	คุณพ่อ	คุณแม่	ฟัง	ด้วย	ความ	สนุก		

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
(X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 15

ก่อน	นอน	ทุกคืน	คุณพ่อ	คุณแม่	จะพา	หนู	พลอย	
ไป	สวด	มนต์	ไหว้	พระ	และ	กราบ	พระ	แบบ
ถูก	วิธี	ให้คุณ	หนูพลอย	ทำตาม	คุณแม่	บอกว่า	ต้องการ	ปลูกฝัง
ให้	หนูพลอย	เป็น	คน	มี	จิตใจ	ดี	มี	สมาธิ
คุณพ่อ	คุณแม่	เชื่อ	ว่า	ถ้า	จิตใจ	เป็น	สมาธิ	แล้ว
จะ	ช่วย	สร้าง	ให้	มี	สติ	ปัญญา	ใน	การ
คิด	แก้	ปัญหา	ต่าง ๆ	ได้ดี	หนูพลอย	ก็พูด	ว่า	"ใคร
ทำดี	ก็	ได้ดี	ใช่ไหม	คะ"	แล้ว	หนูพลอย	คิดว่า	พรุ่งนี้
จะ	ตื่นมา	ช่วย	คุณแม่	เก็บ	กวาด	บ้าน	ทุกวัน	

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
(X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 16

จังหวัด	จันทบุรี	มี	ชื่อเสียง	ใน	ด้าน	เพชร	พลอย	
เพราะ	มี	ความ	ประณีต	สวยงาม	มี	วัด	เขา	สุกิม
ซึ่ง	เป็น	วัด	ที่	คน	นิยม	ไป	กราบ	ไหว้
พระ	อาจารย์	ที่	มี	ชื่อเสียง	และ	ถ้า	ใคร	ต้องการ
ไป	เที่ยว	น้ำตก	ก็	มี	น้ำตก	กระทั่ง	คน	ที่
นี้	ส่วน	ใหญ่	ปลูก	ผัก	ผลไม้	และ	ชาว	บ้าน
ใน	จังหวัด	นี้	เก็บ	กวาด	บ้าน	ให้	สะอาด	น่า
อยู่	เสมอ	จึง	เป็น	ที่	ประทับใจ	ใจ	ของ	แขก
ที่	มา	เที่ยว						

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
(X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 17

พุ่มนี้	ครอบครัว	ของ	น้อง	กวาง	จะ	ไป	เที่ยว	
ต่าง	จังหวัด	น้อง	กวาง	ช่วย	คุณแม่	จัดของ	ที่	จำเป็น
ต้อง	ใช้	ใน	การ	เดินทาง	ไกล	เพราะ	น้ำตก	ที่
จะ	ไป	นั้น	อยู่	ไกล	และ	กลัว	ว่า	จะ
ไม่	มี	ของขาย	เมื่อ	ไป	ถึง	น้ำตก	น้องกวาง	ก็
วิ่ง	ลงไป	เล่น	น้ำตก	อย่าง	สนุก	และ	ตื่นเต้น	คุณพ่อ
คุณแม่	กลัว	อันตราย	จะ	เกิด	ขึ้น	กับ	น้องกวาง	จึง
เฝ้า	ดูแล	อย่าง	ใกล้ชิด					

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
(X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 18

	พุ่มนี้	เป็น	วัน	ประกาศ	ผล	สอบ	น้อง	กวาง
กลัว	ว่า	จะ	ได้	คะแนน	ไม่ดี	จึง	ไป	บอก
คุณพ่อ	คุณแม่	แล้ว	ทั้งสอง	พูดว่า	"พ่อ	กับ	แม่	เห็น
หนู	ขยัน	พยายาม	ทำ	การบ้าน	และ	อ่าน	หนังสือ	ทุกวัน
พ่อ	กับ	แม่	เชื่อ	ว่า	หนู	ต้อง	ทำ	ได้"
ปรากฏ	ว่า	ผล	สอบ	ของ	น้อง	กวาง	ได้ที่	1
แล้ว	น้อง	กวาง	ก็	คิด	ในใจ	ว่า	เป็น	เพราะ
เรา	มี	ความ	พยายาม	ความ	ฝัน	ที่	จะ	สอบ
ได้ที่	1	จึง	อยู่	ไม่	ไกล	ความจริง	ทุกคน	ใน
ครอบครัว	ภูมิใจ	ใน	ตัว	น้องกวาง	มาก			

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
 (X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 19

	ครูใหญ่	เขียน	ประกาศ	ลง	ใน	แผ่น	กระดาษ	เพื่อ
บอก	ถึง	ประโยชน์	ของ	กะหล่ำปลี	และ	ผัก	อื่น ๆ	แล้ว
ใส่	ลง	ใน	กล่อง	กระดาษ	ไว้	ให้	นักเรียน	อ่าน
โดย	มี	แผ่น	กระดาษ	แขวน	แถว	ไว้	ไป	ตาม
ตาม	ซึ่ง	เขียน	ข้อความ	ไว้	ว่า	"ผักจำ	เจ้า	
มี	ประโยชน์	มากมาย	พร้อม	ทั้ง	มี	นิทรรศการ	เกี่ยวกับ	ผัก
ให้	นักเรียน	ได้	ชม					

แบบบันทึกความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ชื่อ..... โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
(X) อ่านออกเสียงผิด

เรื่องที่ 20

	โรงเรียน	ของ	ปราชญ์	ครูใหญ่	ให้	นักเรียน	เสนอ	ชื่อ
ผัก	ที่	นักเรียน	ชอบ	ลง	กระดาษา	แล้ว	นำ	ไป
ใส่	กล่อง	แสดง	ความ	คิด	เห็น	ผล	ที่	ออก
มา	นักเรียน	ส่วน	ใหญ่	เลือก	กะหล่ำปลี	แล้ว	ให้	ปลูก
ใน	ชั่วโมง	เกษตร	หลัง	จาก	นั้น	ครูใหญ่	ให้	นักเรียน
ชุด	นั้น	ให้	สรุป	ถึง	ประโยชน์	ที่ได้	จาก	การ
ปลูก	กะหล่ำปลี	ก้อง	พูด	ว่า	ทำ	ให้	กล้ำม	เนื้อ
แข็งแรง	สามารถ	ไกว	ชิงช้า	พอ	ได้			

ภาคผนวก ก

ตาราง 4 แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน กลุ่มทดลอง

คนที่	ค่าเนนก่อนการ ทดลอง	คะแนนหลังการ ทดลอง	ผลต่าง (D)	ผลต่างยกกำลังสอง (D ²)
1	24	57	35	1089
2	21	52	31	961
3	23	52	29	841
4	20	49	29	841
5	21	49	28	784
6	22	56	34	1156
7	24	58	34	1156
8	25	58	33	1089
9	20	53	33	1089
10	25	59	34	1156
11	24	59	35	1225
			$\sum D = 353$ $\bar{X}_{\text{diff}} = 32.09$ $SD_{\text{diff}} = 2.43$	

ตาราง 5 แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียน กลุ่มควบคุม

คนที่	ค่าเนนก่อนการ ทดลอง	คะแนนหลังการ ทดลอง	ผลต่าง	ผลต่างยกกำลังสอง (D ²)
1	23	23	0	
2	22	24	2	
3	24	24	0	
4	20	21	1	
5	21	21	0	
6	22	22	0	
7	25	24	-1	
8	24	24	0	
9	23	23	0	
10	20	20	0	
11	25	25	0	
			$\bar{X}_{diff} = 0.36$ $SD_{diff} = 0.40$	

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก - ง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ของ
แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ตาราง 6 แสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถ
ในการอ่านภาษาไทย จำนวน 60 ข้อ

ข้อที่	P_H	P_L	P	r
1	.93	.21	.60	.72
2	.85	.50	.69	.40
3	.78	.28	.52	.53
4	.86	.64	.76	.29
5	.42	.14	.27	.34
6	.93	.64	.81	.42
7	.57	.29	.43	.29
8	.57	.14	.34	.47
9	.79	.35	.58	.45
10	.64	.28	.46	.36
11	.50	.28	.39	.23
12	.71	.14	.41	.38
13	.78	.21	.49	.56
14	.57	.07	.29	.58
15	.71	.21	.45	.50
16	.64	.14	.37	.52
17	.71	.28	.49	.43
18	.78	.28	.53	.50
19	.78	.21	.49	.56
20	.86	.57	.72	.35
21	.85	.28	.58	.57
22	.93	.71	.83	.36
23	.93	.79	.87	.27
24	.78	.14	.45	.63
25	.71	.14	.41	.58
26	.93	.14	.55	.77
27	.64	.07	.32	.63

ข้อที่	P_H	P_L	P	r
28	.50	.07	.26	.53
29	.93	.07	.50	.82
30	.71	.36	.53	.36
31	.93	.79	.87	.27
32	.57	.42	.80	.42
33	.79	.14	.46	.64
34	.79	.21	.50	.57
35	.93	.79	.87	.27
36	.78	.35	.57	.44
37	.86	.64	.76	.29
38	.71	.28	.49	.43
39	.93	.65	.81	.42
40	.86	.57	.72	.35
41	.93	.71	.83	.36
42	.57	.14	.34	.47
43	.93	.79	.87	.27
44	.71	.21	.45	.50
45	.93	.71	.83	.36
46	.93	.65	.81	.42
47	.93	.79	.87	.27
48	.78	.21	.49	.56
49	.64	.28	.46	.36
50	.71	.21	.45	.50
51	.64	.14	.37	.52
52	.71	.28	.49	.43
53	.50	.07	.26	.53
54	.57	.14	.34	.47
55	.64	.29	.46	.35
56	.57	.14	.34	.47
57	.71	.21	.45	.50
58	.64	.21	.42	.44

ข้อที่	P _H	P _L	P	r
59	.93	.71	.83	.36
60	.57	.14	.34	.47

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาไทย
โดยใช้สูตร

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{PQ}{s_t^2} \right] \\
 &= \frac{60}{60-1} \left[1 - \frac{12.9344}{104.4576} \right] \\
 &= \frac{60}{59} \left[1 - 0.1238244 \right] \\
 &= 1.0169491 \times 0.8761756 \\
 &= 0.8910259
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 s^2 &= \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)} \\
 &= \frac{(50 \times 67598) - (1766 \times 1766)}{50(50-1)} \\
 &= \frac{3379900 - 3118756}{2450} \\
 &= \frac{261144}{2450} \\
 &= 106.58938
 \end{aligned}$$

$$\sum PQ = 12.9344$$

$$X = 1,766$$

$$\sum X^2 = 67,598$$

$$\begin{aligned} S_t^2 &= \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2} \\ &= \frac{(50 \times 67598) - (1766 \times 1766)}{50 \times 50} \\ &= \frac{3379900 - 3118756}{2500} \\ &= \frac{261144}{2500} \\ &= 104.4576 \end{aligned}$$

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาววรรณชนก รอดหยู่
เกิดวันที่	20 เดือนสิงหาคม พุทธศักราช 2516
สถานที่เกิด	อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1411 หมู่ 6 อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ โทรศัพท์ 759-5137
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 3
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนคลองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ โทรศัพท์ 387-1186
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2533 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางเมืองเขื่อนผ่อง อนุสรณ์ จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. 2536 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบางเมืองเขื่อนผ่อง อนุสรณ์ จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. 2539 กศ.บ.จากมหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2541 กศ.ม.จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองแสนสุข
จังหวัดสมุทรปราการ

บทคัดย่อ
ของ
วรรณชนก รอดอยู่

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2541

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนคลองแสนสุข จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2541 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาไทย ต่ำกว่าเปอร์เซนไทล์ 25 ลง จำนวน 22 คน ซึ่งผู้วิจัยขอความร่วมมือทุกคนในการเข้าร่วมการทดลองแล้วสุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 11 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ กลุ่มควบคุมไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ แบบแผนการทดลองของการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบ Randomized Control Grop Pretest - Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t - test

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีขึ้น หลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF MODELING TECHNIQUE ON THE THAI READING ABILITY
OF PRATHOM SUKSA # STUDENTS OF KLONG SANSUK SCHOOL IN
CHANGWAT SAMUTPRAKARN

AN ABSTRACT
BY
WANCHANOK RODYHU

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Education of Psychology
at Srinakharinwirot University

October 2541

The purpose of this experimental research was to study the effect of modeling technique on the Thai reading ability of Prothom Suksa II Students of Klong San Suk school in Changwat Samutprakarn in the academic year 1998. The subject of twenty - two students were randomly selected from students whose Thai reading ability were lower than the percently rank of 25. The subjects were then randomly divided into an experimental group and a control group, each group consisted of eleven students. The experimental group was not exposed to the modeling technique while the control group was not exposed to the modeling technique. The research design was a randomized control group pretest - posttest design. The t - test were used to analyze the data.

The results were as follows:

1. The Thai reading ability of the students that was exposed to modeling technique were significantly better than before the experiment at .01 level.
2. The Thai reading ability of the students that was exposed to the modeling technique were significantly better than those of the others students that were not exposed to the modeling at .01 level.